

Tháng 6, 2018

Có Đức Mặc Sức Mà Ăn

Ba mẹ chúng tôi thường dạy các con: “Có đức mặc sức mà ăn.” và “Làm việc gì cũng phải nghĩ đến hậu quả của nó.” cho nên chúng tôi đã cố gắng sống một cuộc đời lương thiện lấy chữ Đức làm đầu.

Gia đình chúng tôi không cao sang quyền quý nhưng chị em chúng tôi đã được hồng phúc của Trời Phật ban cho một cuộc sống “Nhìn lên thì chẳng bằng ai. Ngó xuống vẫn thấy có phúc hơn nhiều người khác.” vì còn rất nhiều người đang đói khổ ở chốn quê nhà và ngay cả trên quê hương thứ hai chúng tôi đang sống. Đó có thể là do ân đức của ba mẹ tôi đã tạo phúc cho con cháu hay chẳng vì ba mẹ tôi khi sinh tiền đã làm nhiều chuyện thiện lành dù cả khi gia đình tôi bị lâm vào cảnh khốn cùng khi vận nước đổi thay.

Ngày xưa cha mẹ chúng tôi thường đi chùa Giác Tâm gần ngã tư Phú Nhuận. Chị em chúng tôi là đoàn sinh Gia Đình Phật Tử Chánh Minh sinh hoạt tại chùa Giác Tâm.

Trong những ngày đại lễ như Phật Đản, Vu Lan, cha mẹ

chúng tôi thường phát gạo bố thí cho người nghèo. Mẹ tôi còn nấu một nồi canh kiềm chay bự tổ chẳng chia sẻ cho hết cả các gia đình trong xóm dù là đạo Chúa hay đạo Phật, tạo cơ hội cho bà con trong xóm được ăn chay trong ngày đó để tránh sát sinh ít nhất là một ngày.

Chúng tôi thỉnh thoảng thích ăn quà vặt nên đi chợ mua nghêu, sò, ốc, hến về nhà luộc ăn. Mẹ tôi thấy vậy bèn bảo chúng tôi đem rổ sò ốc mới mua này đổ hết ở sông Cầu Kiệu để tránh tội sát sinh hại vật. Tuy tiếc của và thèm ăn nhưng chúng tôi phải tuân theo lời mẹ bảo.

Lớn lên, trước khi trúng tuyển vào Học Viện Quốc Gia Hành Chánh, tôi đã học Lớp Dự Bị SPCN ở Đại Học Khoa Học 1 năm. Có một lần phải thực tập mổ cá lóc, tôi không dám đập đầu cá lóc nên phải nhờ một anh bạn cùng nhóm làm dùm. Khi thực tập mổ những con vật khác là tôi bỏ trốn vì thế thi cuối năm người viết đành phải bỏ cuộc không thi vì tôi không thực hành hết những giờ thực tập thì làm sao mà đậu cho được. Thế là tôi không có duyên với Đại Học Khoa Học Sài Gòn mà lại có duyên với ngành hành chánh vì năm sau tôi được trúng tuyển vào HVQGHC. Thiện thay! Thiện thay!

Cũng may mắn thay khi tôi đi lấy chồng, phu quân của tôi là người không chú trọng quá nhiều về chữ “Công” trong tứ đức “Công, Dung, Ngôn, Hạnh” của Đức Khổng Tử nên tôi không bao giờ làm cá, giết gà vịt để chàng nhậu nhẹt với bạn bè. Cảm ơn phu quân nhé vì nhờ chàng hiểu ý vợ mà chúng tôi tránh được tội sát sinh. Lành thay! Lành thay!

Người viết cũng đã từng “ba chìm bảy nổi chín cái linh đình” khi vận nước đổi thay. Càng lớn tuổi, tôi càng nhận ra rằng cuộc đời trần thế chỉ là quán trọ, là bể khổ trầm luân, v.v. Tôi càng thấy lời dạy của cha mẹ tôi là đúng vì trải qua kinh nghiệm bản thân, người viết tin rằng gia đình chúng tôi đã được Phật Trời gia hộ, ông bà cha mẹ thân nhân quá vãng phù hộ và thường được bạn bè quới nhân giúp đỡ trong nhiều sự việc lớn nhỏ trong cuộc đời.

Theo thiên ý của người viết, chữ Đức rất quan trọng trong cuộc đời vì con người cần phải có tài đức, nhân đức, phúc đức, trí đức, thiện đức, tâm đức, hiếu đức, hành đức, ân đức vì người xưa cũng thường nói “đức trọng quý thân kinh”. Chữ Đức được các nhà viết thư pháp rất đẹp. Người viết rất yêu nghệ thuật thư pháp nên đã sưu tầm nhiều tranh thư pháp về chữ Đức để thực hiện youtube Chữ Đức thư pháp.

Xin mời quý thân hữu cùng thưởng thức nét đẹp của chữ Đức qua thư pháp trong youtube dưới đây:

[Thư Pháp Chữ Đức - YouTube](#)

▶ 5:01

<https://www.youtube.com/watch?v=pPqCWpt6jxU>

<https://youtu.be/pPqCWpt6jxU>

Xin mời đọc thêm một vài góp ý về chữ Đức do người viết sưu tầm về chia sẻ cùng bạn nhé.

1-Phong thủy lớn nhất mà một người nên theo đuổi trong cuộc đời là gì?

... "Có đức mặc sức mà ăn", ý muốn dạy chúng ta rằng làm gì thì cũng phải coi trọng đức, tích đức và đề cao tầm quan trọng của đức.

Từ xưa đến nay, các bậc thánh nhân đều nói rằng, “Đức” kết nối, phối hợp trời và đất nên Trời tất sẽ bảo hộ, trợ giúp. Cho nên, phong thủy lớn nhất đời người chính là “Đức”.

Một người chỉ có bồi dưỡng đầy đủ đạo đức tốt đẹp, nhân ái, thiện lương, mang trong mình lòng biết ơn thì người ấy mới tràn ngập dòng năng lượng thuần chính. Khi thân thể tràn ngập trường năng lượng thuần chính thì sẽ hấp thụ những thứ tốt đẹp, thuần chính.

Trong cuộc đời, mỗi người đều phải nhớ kỹ rằng, nhận ơn của người khác dù nhỏ như một giọt nước thì nhất định phải ghi nhớ và báo đáp lớn như một dòng suối.

“Đức” là đạo đức, phẩm hạnh, phẩm đức. Chân thành, tư tưởng và lời nói hành động là thống nhất với nhau thì được gọi là “đức”. Đức hạnh, mỹ đức, phẩm đức, bồi dưỡng đạo đức là cảnh giới cao nhất mà một người cần theo đuổi. Làm người phải lấy đức làm gốc, quản lý một đơn vị, một xí nghiệp thì càng phải lấy đức làm gốc mới mong thành công lâu dài.

Người xưa có câu rằng, phong thủy âm dương bảo hộ người lương thiện, còn kẻ trộm, tà tâm, phóng túng thì dù ở nơi phong thủy tốt cũng khó có phúc báo. Hay những câu như, nhà tích thiện thì tất sẽ có dư phúc... đều là đề nhấn mạnh tầm quan trọng của “đức” đối với sinh mệnh mỗi người.

(Nguồn:Trích trong web Tử Vi Số Mệnh)

2-Ý nghĩa của chữ ĐỨC trong Phật Giáo

Đức là một khái niệm triết học và phổ quát trong các truyền thống đạo học của phương Đông. Lão giáo, Phật giáo và Khổng giáo quan niệm về chữ đức có chút phần khác biệt nhau nhưng đại thể thì có nét tương đồng.

Theo Tự điển Hán-Việt, chữ đức có nhiều nghĩa như đạo đức, điều thiện, ân đức, đức hạnh. Còn theo từ điển Tiếng Việt đức là cái biểu hiện tốt đẹp của đạo lý trong tính nết, tư cách và hành động của con người.

Theo phép chiết tự (chữ Hán) đức là chữ hội ý, có nghĩa gốc chính là đi theo con đường đạo. Đạo giáo quan niệm tu thân tới mức hiệp nhất với trời đất và an hòa với người là có đức. Theo như Đạo Đức kinh, đức luôn được vận hành với đạo, trong đó đạo chính là yếu tố có trước và đức có sau, phụ thuộc vào đạo. Khổng giáo quan niệm sống đúng với luân thường chính là có đức. Đức là cái gốc muôn hạnh cũng là cái gốc để cho con người lập thân. Đức là đức hạnh tốt, phần tốt đẹp, sự thẳng thắn của con người. Trong Kinh Dịch có câu “Quân tử tiến đức tu nghiệp” nghĩa: người quân tử rèn luyện về phẩm hạnh và đạo đức để vun bồi, xây dựng sự nghiệp....

Đặc biệt hơn

“...Trong đạo Phật, chữ đức luôn mang ý nghĩa quan trọng chính là đạo đức, đức hạnh. Phật học từ điển định nghĩa: Điều lành, sự ăn ở theo giới hạnh, những việc làm có lợi ích cho chúng sanh, ấy là đức. Khái niệm Ngũ

đức là thiên về phương diện đạo đức này. Đơn cử như năm đức của giới sư bao gồm: giữ giới, mười hạ trở lên, thông hiểu thiên định, thông hiểu tạng Luật và có trí tuệ. Năm đức mà một vị Sa di phải biết đó là:

- 1) Phát tâm xuất gia, vì cảm bội Phật pháp;
- 2) Huy bỏ hình đẹp, vì thích ứng pháp y;
- 3) Cát ai từ thân, vì không còn thân sơ;
- 4) Không kể thân mạng, vì tôn sùng Phật pháp;
- 5) Chí cầu Đại thừa, vì hóa độ mọi người, v.v.

Mặc dù chữ đức ở trong Phật giáo có vô lượng nghĩa nhưng đều được thiết lập ở trên một nền tảng cơ bản là hoàn thiện nhân cách đạo đức ở mỗi con người. Vì thế, để tu nhân tích đức (cho mình trong hiện tại và cho mai sau hay cho con cháu về sau) Phật giáo có nhiều phương thức nhưng khái quát nhất và dễ thực hành nhất chính là tuân thủ năm nguyên tắc đạo đức của Phật tử (không giết hại, không trộm cướp, không tà hạnh và không nói dối, không dùng những chất gây nghiện và say sưa) đồng thời học tập, ứng dụng triệt để bài kệ: “Không làm các điều ác; Chuyên làm các việc lành; Giữ tâm ý thanh tịnh; Đó chính là lời Phật dạy” trong đời sống hàng ngày.”

Tích đức cải mệnh theo lời Phật dạy

Đối với cha mẹ, với vợ chồng, bản thân, với bạn bè và với chúng sinh... theo lời Phật dạy thì những việc sau đây nên coi trọng:

Tích đức từ lời nói

Lời nói cần phải thể hiện sự khoan dung, độ lượng đối với người khác. Lời nói thẳng: Có thể chuyển sang cách nói “nói giảm, nói tránh hay nói vòng” một chút. Lời nói lạnh như băng: Hãy hâm nóng nó lên một chút trước khi nói. Nếu là lời nói phê bình người khác thì trước khi nói hãy chú ý cân nhắc đến cái lòng tự tôn của người nghe. Một lời khen ngợi đúng nếu lúc sẽ có giá trị ngàn vàng.

Tích đức từ tính cách khiêm nhường

Người xưa nói: Người kiêu căng và ngạo mạn, thích thể hiện tài năng thì hễ đi đâu cũng có kẻ địch. Tránh khoe khoang tài năng của mình ở mọi lúc mọi nơi. Buông bỏ kiêu căng và giảm bớt tự kỷ. Không nên ở trước mặt một người đang thất ý mà lại đàm luận về đặc ý của mình. Làm người, trước là đừng nên khoa trương tùy tiện, sau là đừng đắc ý, hãy nên khiêm nhường một chút.

Tích đức từ chung thủy

Phàm là vợ chồng thì nên sống chung thủy, không ngoại tình, không hãm hại đến hôn nhân của người khác, nếu ta làm như vậy thì về sau bản thân ta và con cháu của ta luôn bị người khác phản bội và phá hoại hạnh phúc của mình. Rồi đến lúc sẽ gặp quả báo đau khổ.

Tích đức từ việc cứu người

Khi gặp người bị nạn hay gặp khó khăn, rơi đồ xuống đường thì nên đến giúp đỡ, nếu ta bỏ đi thì ắt khi về sau sẽ gặp quả báo. Nhìn thấy những đoạn đường hư, lở,... Chúng ta nên mở lòng bồi đường và đắp lộ để cho nhiều người đi qua có thể được bình an.

Tích đức từ việc giữ lễ tiết

Người có lễ tiết khi đi khắp thiên hạ cũng khó có người trách mắng và không ưng ý.

Tích đức từ việc làm ăn lương thiện

Nếu kinh doanh mà làm ăn lừa đảo, cân sai, trôn thuế, ăn bớt, thay linh kiện kém và sản phẩm gây độc hại cho nhiều người sử dụng hay dùng âm mưu hãm hại đối thủ, bán cho xong tay rồi mặc cho sự đau khổ của người khác như vậy thì những việc làm thất đức của bản thân khi về sau ta và con cháu của ta phải gánh chịu hậu quả Quả Báo rất nặng. Làm ăn chân chính và Tích Đức thì sẽ có Phúc lớn về sau.

Tích đức từ việc hạn chế sát sinh

Sát sinh là tội ác thất đức lớn nhất trên đời. Nên buông dao xuống và nhớ rằng: Sinh mạng của chúng cũng như sinh mạng chúng ta, ăn đồ sát sinh, thì nên nghĩ đến là khi cầm dao giết nó, nó đã kêu lên thảm thiết, đau đớn cầu xin chúng ta đến như thế nào, nó chẳng khác gì chúng ta khi chúng bị kẻ thù cầm dao cắt cổ rồi ăn xác chết của nó.

Tích đức từ việc tôn trọng người khác

Đem lòng tự tôn của người khác vào đặt ở vị trí cao nhất. Cố gắng để cho người khác cảm nhận thấy được sự tôn nghiêm của bản thân mình. Tôn trọng người yếu kém hơn mình thì càng là đáng quý. Địa vị càng cao thì càng không nên khinh thường người khác.

Tích đức từ việc thành thật với mọi người

Không thành thật thì sẽ khó tồn tại, người giả dối thì tất sẽ không có bạn chân thành. Luôn lấy thành tín làm gốc và coi trọng thành tín trong mọi mối quan hệ. Dùng sự thành tín thu phục người khác thì sẽ dễ đạt được thành công. Một người nếu như để mất đi sự thành thật thì làm việc gì cũng khó. Bất kể lý do gì cũng không thể nào giải thích được lý do sự giả dối của bản thân.

Tích đức từ lòng khoan dung

Không thể khoan dung người khác có thể là do lòng dạ của mình còn quá nhỏ hẹp! Dùng khoan dung có thể cải biến được một con người lầm lỗi. Người có lòng khoan dung thì sẽ dễ dàng chiếm được lòng người khác. Hãy học cách tha thứ cho khuyết điểm của người khác. Đôi lúc, để có một quan hệ tốt đẹp chính là từ nhân mà sinh ra đấy!

Tích đức từ lòng nhân ái của bản thân

Mỗi người đều nên tu dưỡng lòng nhân ái. Bởi người có tấm lòng nhân ái thì luôn sống nhẹ nhàng mà lại dễ dàng nhận được sự hợp tác đến từ người khác.
(Nguồn: Trích trong website TinPhatGiao)

Mời xem thêm youtube tuyệt đẹp dưới đây. Xin cảm ơn thư pháp gia Đào Chiến.

[Vẽ Viết - Thư Pháp chữ Đức - màu Acrylic + vải Toan với ... - YouTube](#)

▶ 6:15

https://m.youtube.com/watch?v=RqXBZjGvQdc&itct...Jw_H9...

Jul 29, 2016 - Uploaded by Thư Pháp Việt

Video chia sẻ về trình tự (của Đào Chiến) vẽ và viết thư pháp chữ Đức trên nền vải Toan (vải bố) với màu Acrylic. video là sự chia sẻ kinh nghiệm.

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi-MCTN 424-ORTB 62718)

KHÚC TÌNH CA TRÊN SÂN CỎ

(Cảm hứng từ trận Đức thắng Thụy Điển 2-1 vào phút 89 ngày thứ bảy June 23, 2018.)

Có một tình yêu đợi chờ khao khát,
Mỗi bốn năm ta lại gặp gỡ nhau,
Ngày hội thể thao thế giới muôn màu,
Quả bóng và anh đi vào huyền sử.

BIỂN CHIỀU THU

Thu sang biển vẫn xôn xao
Sóng bành bồng song, sóng nao nức lòng
Cát vàng e ấp nước trong
Còn nhung nhớ ánh nắng hồng hôm nao.

Thùy dương vi vút khát khao

Có một tình yêu hẹn hò gắn bó,
Anh mang về đây nắng gió mọi miền,
Dưới đôi chân anh quả bóng vui buồn,
Trên sân cỏ bài tình ca World Cup.

Quả bóng vũ bão một đường dứt khoát,
Khi anh tấn công vào lưới bên kia,
Anh tung mình trong vũ điệu thần kỳ,
Chàng tóc rối quay cuồng theo hướng bóng.

Rất tinh tế đôi chân anh lừa lọc,
Thoát vòng vây nguy hiểm của đối phương,
Quả bóng đi về như người tình ngoan,
Từ chân anh đến chân người đồng đội.

Quả bóng và anh gặp nhau rất vội,
Lúc chuyên bóng xa, lúc giữ bóng gần,
Nét mặt anh căng thẳng đá phạt đền,
Thế gian lúc này chỉ còn quả bóng.

Dù bị đốn chân, trước khi ngã xuống,
Vẫn cố đẩy bóng vào chỗ an toàn,
Khúc thương ca không là lúc bị thương,
Là khi khung thành đội nhà thủng lưới.

Anh ngần ngại nhìn người tình phản bội,
Quả bóng ngọt ngào cũng lắm chua cay,
Tội nghiệp anh những cú sút không may,
Bóng và anh tưởng chừng chia hai lối.

Tội nghiệp anh vào những giây phút cuối,
Một canh bài muốn níu kéo thời gian,
Anh bối rối gỡ, đường bóng gian nan,
Quả bóng ấy sẽ mang tình yêu đến.

Khúc hoan ca vào phút thứ 89,
Thủng lưới đối phương như lòng ước mơ,
Còn một phút thôi, đối ngược thế cờ,
Trên sân cỏ nụ cười và nước mắt.

Trên sân cỏ một cuộc chơi đuổi bắt,
Những chàng trai và quả bóng dẹt tình,
Buồn vui này không phải của riêng mình,
Mùa World Cup bao người đang chia sẻ.

Nguyễn Thị Thanh Dương
(June 23, 2018)

Nghe Thương Chính Mình

Biển xanh sóng đỏ dạt dào bước chân
Gió chiều tình khúc băng khuâng
Miên man sóng nhớ âm thầm ngày đêm.

Rì rào biển hát dịu êm
Bọt tung trắng xóa nhưng mềm bờ xa
Bên thu biển vẫn mặn mà
Vẫn hiu hắt nhớ thiết tha tình nồng.

Chiều thu biển vẫn ước mong,
Một ngày nắng đẹp trời trong mây hồng
Trắng vàng tình biển mênh mông
Ngàn sao lấp lánh mộng lòng chơi vơi.

Thu về sương phủ mù khơi
Mây thu bàng bạc nhớ lời biển ru
Sóng xô bờ cát hoang vu
Một mình biển vắng chiều thu ngâm ngùi...

Phạm Thị Minh Hưng

(Trích trong thi tập Mong Manh Thu Vàng-Xb 2016)

THƯ CHO ĐẠI BIỂU NHÂN DÂN

Này các ngài.

Ăn mặc tinh tươm

Ngồi trong phòng họp.

Các ngài đại diện cho ai?

Đảng của ngài hay cho nhân dân?

Đảng CS tôi tàn đang bán nước

Mật ước Thành Đô từng bước hiện nguyên hình

Dân chúng ngoài kia liều chết biểu tình

"Chống Tàu Cộng" Chống 99 năm cho thuê đất".

Trường Sa, Hoàng Sa đã mất.

VN nơi nào cũng có Tàu, ngài thấy hay không?

Dân của ngài chịu bao nỗi bất công

Ngài đại diện cho ai mà nhắm đui mắt lại.

Vòng kim kẹp đê trên đầu dân mãi.

Họ xuống đường, Đại biểu phải dẫn đầu.

Hét to lên" Đã đảo bọn Tàu"

"Cút khỏi nước VN, đừng lâm le chiếm đoạt".

Lịch sử VN đã bao lần Bắc phạt

Để bảo vệ cơ đồ, mảnh đất cha ông.

Để chi ngài biết không?

Để con cháu ngài không khinh bỉ giống giòng

(Để nhớ chuyến đi đầu hè 2018.)

Khi tôi bước xuống cuộc đời
Đôi vai oằn gánh vạ lời thị phi
Đi-về trên phiếm sân si
Hoa vô ưu nụ, xoa đi lệ mờ.

Khi tôi mới cánh... bơ thờ
Thấp lên ngọn nến mong chờ Trang sinh
Hồn mơ theo khói lung linh
Bóng trắng chênh chênh tự tình với tôi.

Khi tôi ngồi giữa đất-trời
Nỗi buồn cất ù chưa vơi chợt tràn...
Niềm đau như vết dầu loang
Ngắm vào vết xước đau càng thêm đau.

Khi tôi vàng chiếc lá chao
Mùa thu ù đến mắt nâu nhuộm buồn
Hiên tình lóng lánh hạt sương
Và tôi hạt bụi nghe thương chính mình.

Kiều Mộng Hà

June 20-2018

Đồ bán nước nhục này không sao rửa.
Vẫn còn thuốc chữa
Tuy muộn vẫn hơn.
Theo ý dân đất nước sẽ còn.
Nghịch dân ý chế độ nào cũng diệt.
Hãy nói với nhau bây giờ còn kịp
Chống Đặc khu cho thuê đất mị dân.
Mở mạng lưới thông tin cho dân chủ tới gần.
Đem ánh sáng tự do đuổi giặc Tàu về nước.
Hãy làm một đại biểu có lương tri chiến lược
Đừng ù lì ngu gục để cầu vinh
Nhắm mắt gơ tay, nhục nhã giồng họ mình
Thà tự tử chết quách cho xong. Đồ bán nước.
Nguyễn Thị Thêm

Đây bức dư đồ rách tả tơi
Đất, biển Tàu Cộng chiếm nhiều nơi
Đại biểu gơ tay đòi bán nước
Dân lành chân bước xuống đường thối
Ngày trước ông cha công dựng nước.
Bây giờ Cộng Sản bán như chơi
Hội nghị Thành Đô đang từng bước.
An Ninh mạng, khóa miệng dân rồi.

Này bức dư đồ Việt nam ta.
Còn đâu cảm tú với sơn hà
Biển đảo Tàu Cộng xây căn cứ
Đất liền Trung Quốc biến thành nhà
BauXite Tây nguyên dân di tản
Fomosa Hà Tĩnh cá tiêu ma
Mười sáu chữ vàng đem liệng cống.
Xâm lăng, chiếm đất rõ quá mà.

Nhìn bức dư đồ lệ muốn rơi
Từ Bắc xuống Nam đỏ hết rồi.
Tàu Cộng tung hoành khu công nghiệp
Dân chúng lâm than ở khắp nơi
Đặc khu thuê đất trò lừa đảo
An ninh mạng bóp nghẹt dân thối
Này đừng lếu láo. Đồ phản quốc
Bán nước cầu vinh, chết cho rồi!

Tháng Sáu

Vòng tay ôm lấy tháng sáu.
Buổi sáng lạnh lạnh dễ thương
Buổi chiều mây quanh đỉnh núi
Trời không mưa, thật thấp rất buồn

Ơ nhỉ! Hôm nay nắng bỗng lên cao
Chói chang mặt trời đang giận dữ
Mùa hè tung tăng reo vui đến vội
Hoa ngọc lan nở trắng xóa thơm lừng.

Tháng sáu lễ cha đến tung bùng.
Có bia rượu, thịt nướng BBQ vui lắm.
NBA finals: Cleveland thảm bại
Golden State đã chiến thắng 4-0

Dân Biên hòa mình vốn mê đá banh
Chuẩn bị bước vào mùa World Cup
Người Xứ Bưởi hân hoan cập nhật.
Đánh giá đội hình, bình luận hăng say

Mùa bãi trường rộn rã rồi đây.
Các cháu ra trường xanh xang mũ áo
Lại nhớ tới mình những ngày thơ ấu
Tuổi học trò đẹp quá đi thôi

Tháng Sáu trường tôi vui hớp mặt
Khắp bốn phương về lại Westminster
"10 năm Hội Ngộ" gặp lại thầy cô
Bạn bè sum họp, mừng mừng, tủi tủi.

Mười bảy tháng sáu, mừng ngày từ phụ
Con gái thấp nhang cầu nguyện cho ba
Lại ngậm ngùi nghĩ đến quê nhà
Đang dậy sóng vì "99 năm cho thuê đất".

Bao xương máu công lao người đã khuất
Dây sơn hà cấm tước của cha ông.
Cả nước non chìm đắm bởi bão giông
Một nghị quyết. Ôi! nhát dao chí mạng.

Cho tôi giữ những nụ hồng tươi sáng
Của mùa Xuân nảy lộc để ướp chồi
Trong ước mơ và hy vọng lên ngôi
Chào tháng sáu, niềm vui trong mong đợi.

Nguyễn thi Thêm

Một Lời Cho Cha

Trong văn chương nghệ thuật và trong đời sống thực tế hình như chúng ta thương Mẹ nhiều hơn. Chúng ta đã đọc, đã nghe, đã xem nhiều tác phẩm ca tụng công ơn và bày tỏ sự quý yêu Mẹ nhiều hơn là Cha. Có thể là vì mẹ gần gũi, bao dung, dịu dàng, hy sinh chăm sóc con cái nhiều hơn người cha lúc nào cũng nghiêm khắc, lạnh lùng, không biểu lộ tình cảm thương yêu con cái nhiều bằng người mẹ hay chăng? Nhất là trong thời gian chiến tranh, người Cha là những chiến sĩ can trường phải rời bỏ gia đình xông pha nơi trận mạc để bảo vệ đất nước, hay phải sống khổ cực trong các trại học tập cải tạo cho nên đàn con chỉ biết trông cậy vào sự bảo bọc, vào đôi tay yếu gầy đầy tình yêu thương của người mẹ mà thôi:

"... Thời chinh chiến biết bao người vợ trẻ
Nhớ thương chồng trong kiếp sống chinh phu
Hay khổ đau trong cuộc sống ngục tù
Nàng chấp nhận một cuộc đời cô phụ.

Cao quý ấy, phải chăng trời đã phú
Chỉ riêng dành cho phụ nữ Việt Nam
Họ là ai? Những chiến sĩ vô danh
Trang sử Việt họ góp phần rất lớn...”
(Nguồn: Trích trong **Chiến Sĩ Vô Danh** - Thơ Sương Lam)

Thật đáng thương cho những người Cha Việt Nam của thời chinh chiến quá, phải không Bạn?
Mặc dầu thế, tình thương yêu và tầm quan trọng của người Cha trong đời sống của con cái vẫn cao quý như tình của người Mẹ vì chúng ta vẫn còn nhớ câu ca dao:

“Còn Cha gót đồ như son
Một mai cha mất, gót son lấm bùn”
Hay là:
“Mẹ dạy thì con khéo, bố dạy thì con khôn”

Riêng đối với cá nhân người viết, tôi vẫn tâm tâm niệm niệm rằng:

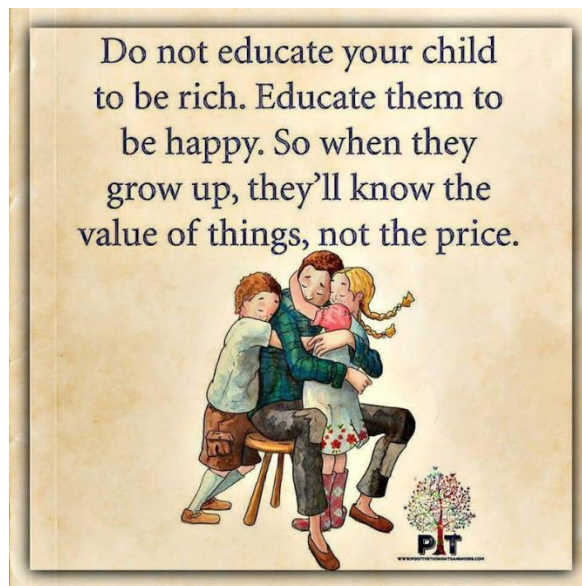
“Mẹ là hoa cho đời thêm hương sắc
Để cho con thấy vẻ đẹp cuộc đời này
Cha là chim giang đôi cánh tung bay
Cho con biết có trời cao đất rộng.”
(Nguồn: **Một Lời Cho Cha** - Thơ Sương Lam)

Cha tôi tuy không thuộc hàng cao sang quyền quý, không chức trọng tài cao nhưng luôn luôn thương yêu, dạy bảo nghiêm khắc chúng tôi sống thế nào cho trên thuận với thiên lý, dưới hòa với nhân đạo của đạo làm người.

Người viết vẫn nhớ lúc còn là học sinh trường nữ trung học Gia Long, mỗi lần tôi thức khuya học thi Trung học đệ nhất cấp, Tú tài 1, Tú tài 2 (lớp 12 bây giờ) hay tốt nghiệp QGHC là cha tôi thường nhắc nhở mẹ tôi phải nấu thức ăn bổ dưỡng cho tôi để tôi có đủ sức khỏe học hành giỏi dấn. Một người cha nghiêm khắc trong cách dạy dỗ con cái trong đời sống thường nhật nhưng vẫn để ý quan tâm lo lắng thương yêu con cái như vậy, thế mới biết thâm tình phụ tử sâu đậm như thế nào, bạn nhỉ?

Rồi vận nước đổi thay, chúng tôi phải từ biệt cha già mẹ yếu tìm đường vượt biên để cho con cái chúng tôi được hít thở không khí tự do nhân bản nơi xứ người. Còn nỗi khổ đau nào hơn khi cha mẹ già phải lo lắng cho đàn con ra đi lênh đênh trên biển cả không biết sống chết ra sao? Không biết người ở lại quê nhà hay kẻ ra đi tìm tự do, ai đau khổ hơn ai? Nhờ ân trên gia hộ, chúng tôi đã đến được bến bờ tự do một cách an lành và bắt đầu cuộc đời mới nơi xứ người với hai bàn tay trắng.

Tôi vẫn nhớ mỗi lần vợ chồng chúng tôi về thăm ba mẹ chúng tôi, có những ngày chúng tôi đi chơi về khuya nhưng cha mẹ chúng tôi vẫn ngồi đợi cửa trông đón chúng tôi về rồi mới an tâm đi ngủ. Hình ảnh ông bà cụ già ngồi đợi cửa trông con, ai trông thấy mà chẳng xúc động đau lòng. Dù con cái đã trưởng thành, mẹ cha nào cũng vẫn lo lắng, thương yêu con như thuở con còn bé dại. Mẹ tôi qua đời ở tuổi 76 và cha tôi quy tiên ở tuổi thượng thọ 99. Đã 23 năm qua kể từ ngày mẹ tôi mất, cha tôi vẫn một lòng chung thủy với mẹ của tôi dù lúc sinh tiền, cha tôi là một người đào hoa bay bướm đã làm mẹ tôi đau buồn không ít. Tôi vẫn nhớ, mỗi lần tôi về thăm cha tôi, khi ăn cơm, lúc nào tôi cũng thấy cha tôi dành sẵn một chén cơm và một đôi đũa y như thể mẹ tôi vẫn còn sống cùng ngồi ăn cơm với

người. Tôi đã học được một bài học thủy chung trong tình chồng vợ nơi người cha già đáng kính này. Và tôi cũng tâm đắc lời dạy của một bậc thức giả đã chia sẻ lời dạy dưới đây. Thật rất hợp ý tình của người viết.

Đã bao lần xuân hạ thu đông đến với thành phố hoa hồng Portland an lành hạnh phúc ở nơi đây, tôi thấy mùa nào cảnh sắc cũng đẹp, cũng hữu tình. Nhưng riêng thiên ý, có lẽ Tháng Năm có Ngày Lễ Của Mẹ và Tháng Sáu có Ngày Lễ Của Cha là những tháng đẹp nhất trong năm vì ít ra trong hai tháng này, người con đã dành được ít phút giây để tưởng nhớ đến cha mẹ dù cha mẹ đã già yếu hay vẫn còn trẻ tuổi, dù cha mẹ đã qua đời hay vẫn còn sinh tiền. Văn hóa Tây Phương vẫn có cái hay cái đẹp của Tây Phương và văn hóa Đông Phương vẫn có cái hay cái đẹp của Đông Phương. Trái tim tình cảm gia đình ở nơi nào cũng giống như nhau một khi nước mắt và máu đào vẫn mặn hơn nước lã, phải không bạn?

Mời quý anh chị thưởng thức youtube **Một Lời Cho Cha** -Thơ Sương Lam-Bùi Phương thực hiện PPS

Youtube MOT LOI CHO CHA-

<https://www.youtube.com/watch?v=gGHieguiXYk>

Một Lời Cho Cha

(Kính dâng hương hồn Cha tôi và
nhớ ơn những người Cha nơi trần thế.)

Mẹ là hoa cho đời thêm hương sắc
Để cho con thấy vẻ đẹp cuộc đời này
Cha là chim giang đôi cánh tung bay
Cho con biết có trời cao đất rộng.

Cám ơn cha mẹ cho con đời sống
Giữa chốn hồng trần, kiếp sống nhân sinh
Dạy cho con biết thông lý đạt tình
Sống đạo đức trong tinh thần vui khỏe!

Người đã viết rất nhiều về Tình Mẹ
Như nước nguồn, như biển cả mênh mông
Và ngọt ngào như lúa chín ngoài đồng
Con khôn lớn cũng nhờ giòng sữa Mẹ.

Cha cũng đã góp phần nuôi dạy trẻ
Đã nhiều đêm cha thao thức canh đầu
Đã nhiều lần Cha lo lắng âu sầu
Khi con trẻ biếng ăn hay biếng học.

Ngoài xã hội Cha lao tâm khổ nhọc
Đồ mồ hôi, tìm mọi cách sinh nhai
Trong việc làm, phải đấu sức tranh tài
Phải nhẫn nhục khi gặp điều không vừa ý.

Cha và Mẹ bây giờ đã yên nghỉ
Gửi xương tàn nơi đất tổ quê hương
Con bây giờ vẫn còn ở dặm trường
Nhớ Cha Mẹ viết vẫn thơ nơi xứ lạ.

Ân của Mẹ như trời cao biển cả

Nghĩa của Cha như đất rộng núi cao
Tình Mẹ Cha như giòng suối ngọt ngào
Nhớ Nghĩa Mẹ đừng quên Tình Cha nhé.
Sương Lam

Kính chúc tất cả những người Cha trên thế giới sống vui vẻ
với hạnh phúc thật gần và an bình với những gì đang có trong
tâm tay.

Happy Father's Day

Để kết luận, xin mời quý bạn thưởng thức những hình ảnh
đẹp của tình cha con qua youtube
DANCE WITH MY FATHER by Celine Dion - Father's Day

<https://youtu.be/GYbXSNVZCP0>

**Dance With My Father Again -
Luther Vandross -
Ngoc Minh Piano
Solo ...**

https://www.youtube.com/watch?v=a4_8Oa2v-p8

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống
vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi-MCTN 423-ORTB 838-62018)

Superb line from a
Father's Diary

**My son is my son till he
gets a wife,
But my daughter is my
daughter till the end
of my life 😊**

Nhớ Cha

Cha bây giờ đã khuất
Nỗi nhớ vẫn còn đây
Kỷ niệm từ thơ ấu
Lớn khôn, vẫn còn đây...

Hoa sứ nhà ai nở
Hoa lan, Cha Mẹ thích
Lá xanh mùa đang đơm
Con tóc phai nửa đời...

Nắng mưa ngày hai buổi
Đường dài cha rong ruổi
Nhớ xưa cha làm thơ
Dạy con đời thêm tuổi...

Một lần xa đất Bắc
Một lần bỏ quê hương
Cha vẫn thường hay nhắc:
"Đất nước mình tang thương!

KHÔNG QUYẾT CHIẾN AI CHO DÂN ĐỘC LẬP?

Mi trốn tránh trong chiếc mền êm ái,
Bao nhiêu năm quên dân tộc, quê hương,
Hưởng tự do quên tuổi trẻ cùng đường,
Sống vất vưởng với tai ương một hướng.

Thử tưởng tượng dân mình sống sung sướng
Sao xuống đường, không tin tưởng tà quyền?
Bao ưu phiền vì công hiến triền miên
Nước nguy biến dĩ nhiên phải lộ diện!

Giặc chiếm biển, nay đất liền đang hiến
Tuổi hoa niên phải tiến! Ai ngồi yên?
Ai an nhiên nguy biện, ngồi nhập thiền?
Nghịch muốn chuyển đương nhiên phải trực diện!
Ý Nga, 21 tháng 6.2018

HỎI

Hôm nay tin tức thế nào?
Chính sự hiện tại ra sao?

Mảnh đất gầy què cha
Mỗi ngày thêm rách nát
Ưu tư mai sau này
Nước Việt còn hay không?"

Lòng con không yếu đuối
Bút viết mãi là kim
Nam châm bằng thép sắt
Góp gió vào bão xa...

Nay Cha đi vĩnh viễn
Cỏ xanh trên mộ buồn
Các con giọt lệ tuôn
Nhớ xưa... ngày đoàn viên.

Thu Hương

June 17, Father's Day 2018

Cộng khóa chân tay kẻ ác,
Khóa được chín mươi triệu đầu?

Bao nhiêu người khóc quê hương?
Bao nhiêu nung chí quật cường?
Cộng cảm dân lên trên "mạng"
Thì dân bắt buộc... xuống đường!

Thanh niên ai khua trống rền?
Ai sẽ làm rạng tuổi tên?
Dù gì bao năm hó thắm
Xuống hoài may ra được... lên!

Bao giờ người thiện lên ngôi?
Làm sao tự do dân tôi?
Có ai nổi niềm chia sẻ:
Xin chuyên lửa về mau thôi!
Ý Nga, 20 tháng 6.2018

Bản đồ hiện diện của Trung Quốc khắp lãnh thổ Việt Nam

Tại Nha Trang đang có "Phong Trần Dân Trị". Thành viên của nhóm đã thấu hiểu được quyền làm dân và trách nhiệm đối với quốc gia dân tộc trong cuộc biểu tình ngày 10 tháng 6, 2018 tại VN. Họ có đủ "dân trị" để đòi "dân trị".

Tỉ lệ 1:2000000

Phong trần đã chịu nhiều năm,
Trào dâng uất hận, kêu than đến Trời...

Dân bưng tình... đã thức thời,

Tri quân Việt cộng toi bời, tiêu tan!

Nguyễn P. Thúy

Phong ba dậy sóng Giang San

Trào dâng ngọn lửa đốt tan quân thù

Dân hận... đô hộ ngàn thu

Tri quân xâm lược; Ngọc dù nát tan

Kim Phú

Phong ba bão táp đầu màng,

Trào dâng khí tiết tỏ gan anh hào.

Dân làm chủ... Hỡi đồng bào,

Tri cho Tàu Cộng, chạy nhào khỏi đây.

Nguyễn Thị Thêm

**DÂN YÊU CẦU GIỮ NƯỚC,
“QUÂN” XÔNG VÀO ĐÁNH, GIẾT?**

Luật “An Ninh Mạng”: bịt miệng nhân dân!
“Dự luật Đặc Khu”: vãn kiện bán nước!
“Đại biểu Quốc Hội” rõ ràng vong thân!
Phản đối, xuống đường biểu tình: phải
bước!

*

Quân nào “Quân Đội Nhân Dân”?

Sài Gòn, Hà Nội, Nghệ An thấy rồi!

Cảnh nào cảnh sát lời thôi?

Giao Thông, “Cơ Động” thụt, trời sát ai?

Nào riêng Đà Nẵng, Đồng Nai,
Sục sôi Bình Thuận. Chung vai lệ trào
Nha Trang, Phan Rí xót đau
Quân nào bịt miệng? **Quân nào vì dân?**

*

Đề “**quân lạ**” đánh dân... **quen**

Ai rồi sẽ cấp bằng khen?

Ý Nga, 19 tháng 6.2018

Cha Tôi

Cha tôi tận tụy ưu phiền
Hần sâu đôi mắt truân chuyên gánh nhà
Tình cha biển rộng bao la
Con khờ vợ dại xót xa quên mình.

Thân còm cõi kiếp phù sinh
Mong sao con lớn quang vinh với đời
Chưa tròn mộng ước ngày vui
Danh chưa thành toại đũa rời thế gian.

Đưa ôm duyên phận lỡ làng
Cho cha sầu khổ hai hàng châu rơi
Đưa ngây thơ ngưỡng cửa đời
Bước chân lạc lối xa rời ước mơ.

Cha tôi phiền não vô bờ
Tim già quặn thắt mịt mờ tương lai.
Cùng mẹ chẳng quản tháng ngày
Nắng ưa mưa chịu nuôi bầy con thơ.

Cha ơi tha tội con khờ!
Ấn chưa đèn trả giấc mơ chưa thành
Người đà cất bước thong dong
Cho con trần thế lệ đong tiền người.

Ý DÂN: KHÔNG CẦN Ý ĐẢNG!

Đạo luật xiết “An Ninh Mạng”

Mang lòng đảng, trái ý dân:*

Kiểm soát, theo dõi, bịt miệng!

Đảng bán Nước, cầm vạch trần!

Mang lòng dân, trái ý đảng:

Hủy bỏ, chống đối, biểu tình,

Đòi quyền tự do ngôn luận,

Phải lật đổ! Chớ lạng thính!

Ý dân: không cần ý đảng!

Ý Nga, 18 tháng 6.2018

*"Ý đảng lòng dân": chữ của VC dùng để tuyên truyền mỵ dân

**CHÚNG CON ANH HÙNG,
CHÚNG KIA YẾU HÈN**

(Cảm tác nhân nghe một sĩ quan QL VNCH kể chuyện năm
mơ.)

*

Cột nhà cà nhọt lưng ai
Ngựa đầu gãi đó, cột phai, sắc lờn
Áo tưa mỏng dính, vải sòn
Cột còn bóng loáng vết trơn ngọt ngào.

Áo xưa Ngoại vất nơi nào?
Cột còn, Ngoại đã nơi nao cứu tuyền?
Cháu về, hồn vẫn y nguyên
Cao hơn, nhìn xuống vết-ghiền-tuổi-thơ.

Ngoại đi, không thể đợi chờ
Cháu, con tù tội, thất cơ, lỡ thời
Chiến trường rong ruổi nửa đời
An dân, bảo quốc, nghỉ ngơi chưa từng!

Người đây, cột đấy, ai mừng?
Lại đi ty nạn tám-lung-hay-cà
Ngoại ơi! Thương Ngoại quá à!
Chân đi, hồn để lại nhà, cột ơi!

*

Bùng cơn mơ đẹp không lời
Than ơi người lính thiệt thòi tha hương
Đau lòng nhìn lại dặm đường
Xông pha trận mạc chiến trường bao năm...

Bây giờ giấc trụ, Hán nằm
Bạo quyền tạo lăm lổ làm lớn lao

*Ngâm ngùi năm tháng khôn nguôi
On cha nguyện khắc đời đời trong tim.
Trương Ngọc Quyên*

**Chúng con bảo vệ đồng bào
Bên kia bán Nước! Vì sao, đã tường!
Ý Nga, 17 tháng 6.2018**

TÌNH HÈ WORLD CUP

Trong lúc anh Bông đang xem tivi đợi tới giờ khai mạc giải World Cup 2018 thì chị Bông đứng trong bếp, anh Bông giục giã:

- Bà mò gì trong bếp thế, nhanh lên sắp tới giờ khai mạc rồi, có ông tổng thống Nga Putin nè...

Chị Bông dẩy nẩy lên:

- Em xem bóng đá chứ không thích nhìn mặt Putin đâu nhá...

Mùa bóng World Cup 2018 này vợ chồng chị Bông lại là hai tâm hồn đồng điệu như những mùa World Cup trước vì cả hai cùng say mê yêu thích môn bóng đá.

Chị Bông vừa ra Costco mua một ổ pizza về để chị rảnh tay khỏi nấu cơm. Hai vợ chồng chị đã chuẩn bị sẵn mọi thứ, mọi sự việc ổn thỏa để những ngày World Cup họ chỉ nằm nhà xem những trận đá bóng.

Mọi cái hẹn bác sĩ đều sau ngày World Cup kết thúc, cái hẹn nào có sẵn từ trước rơi vào ngày World Cup thì vợ chồng chị đã cancel đổi lại ngày hẹn với lý do bận công việc... bất ngờ.

Mọi cú phone sẽ không được gọi đi trong những giờ trận bóng đang diễn ra và có ai gọi phôn đến trong thời điểm này nếu không có gì quan trọng thì sẽ được chủ nhà... trả lời ba chớp ba nhoáng cho xong. Chị Bông còn hào hứng đề nghị:

- Anh ơi, hay là mỗi khi có trận bóng diễn ra nhà mình... đậu hết xe vào garage, buông rèm che kín cửa sổ để bạn bè có nỗi hứng bất chợt đến nhà chơi sẽ tưởng mình đi vắng.

Anh Bông kêu lên:

- Ôi trời, bà làm như vợ chồng mình vỡ nợ, trốn nợ hả? Cứ như trò đùa trẻ con. Bạn bè mà đến thì phải tiếp chứ, bà làm thế là mất bạn luôn đó.

Chị Bông lại thỏ thẻ:

- Em cầu mong vợ chồng mình... đừng đau ốm gì vào lúc này, đi bác sĩ đợi chờ là mất cả trận bóng đá chứ không ít đâu. Chưa kể mà vào emergency room thì...

Anh Bông lại kêu lên:

- Ôi trời, bà chỉ nói... giờ. Vợ chồng mình đang tung bưng đón chào World Cup làm gì có chuyện ốm đau, cấp cứu. Hèn gì bà đã kể tôi ngày xưa bà từng bị mẹ mắng ăn nói vô duyên, có ngày ế chồng, nếu tôi không rước bà thì... giờ này bà đã ra sao?

Chị Bông biết mình... lỗ lời nên không dám ý kiến tiếp.

Chị Bông nói vọng ra phía phòng khách, nơi anh Bông đang nằm ghé sofa xem tivi:

- Em đang làm món chè sương sa hột lựu, ăn pizza xong có ly chè sương sa mát lạnh tha hồ ngon.

- Tôi thấy bà đã mua đủ thứ trái cây mát mẻ rồi, nào dưa hấu, nho, dưa, dưa tây. Mỗi lần bà đi chợ về y như một người đang đói khát mua đủ thứ đồ ăn thức uống.

Bị chồng phê bình chị Bông bực mình định cãi lại nhưng chợt nhớ hai vợ chồng đã giao ước mùa World Cup... cầm xung khắc, cầm cãi nhau nên thôi.

Sau màn khai mạc lộng lẫy là trận đấu giữa đội chủ nhà Nga và Ả Rập Saudi. Anh Bông dặn dò:

- Bà ngồi xem với tôi... xin bà miễn phê bình nhan sắc cầu thủ nhá.

Chị Bông nén âm ức:

- Cũng được... dù anh quá... hẹp hòi.

- Không phải là tôi hẹp hòi nhưng bà làm tôi rối trí không tập trung xem từng cú đá đưa bóng, lừa bóng hay chuyền bóng tuyệt vời của cầu thủ, bà hiểu chưa.

Anh Bông vẫn dặn dò tiếp:

- Rút kinh nghiệm những mùa bóng đá World Cup đã qua, tôi cũng xin bà đừng xem bóng đá mà mơ mộng đòi hỏi những cái đẹp toàn diện nhá. Bà chê thằng cầu thủ này bất lịch sự, đẹp trai thế mà phun nước bọt toẹt một cái xuống sân cỏ trước hàng tỷ con mắt đang theo dõi, hay khó chịu chê thằng cầu thủ kia... nhỏ mọn chơi

xấu móc chân, khều tay xô ngã đối phương. Họ là con người chứ không phải những chàng thơ, văn nhân tao nhã trong thơ bà rõ chưa?

Chị Bông ngập ngừng:

- Cái này thì em... khó nhìn lắm. Em không muốn thấy các thần tượng... sụp đổ trước mắt em. Thà khuất mắt, họ là ai làm gì cũng mặc kệ.

Anh Bông nhấn mạnh:

- Nhưng tôi với bà đã quy luật, giao kèo mùa World Cup yên vui là người nọ phải chiều lòng người kia mà. Chị Bông mỉm cười cầu hòa:

- Biết rồi chúng mình sẽ có một “Tình hè World Cup”, hai tâm hồn đồng điệu, tri kỷ nhau phút này. Em sẽ cố nhìn mọi thứ dù anh hay dù mấy thằng cầu thủ xấu tính có làm em bực mình.

- À quên, còn điều này nữa, trong lúc quả bóng đang lăn trên sân cỏ bà chớ có hỏi tôi luật lệ này nọ nhé. Tôi đã giải thích bao mùa rồi mà mỗi mùa bà lại quên và hỏi lại như mới vừa biết xem môn đá bóng ngày hôm qua. Cứ thấy trọng tài phạt cờ bà hỏi, trọng tài phạt bà hỏi, và trọng tài... không phạt bà cũng hỏi vì sao không phạt thì tôi biết trả lời sao?

Chị Bông ngoan ngoãn gật đầu:

- Cũng được. Tóm lại, em cứ thấy bóng vào lưới là đủ rồi, khỏi cần thắc mắc luật lệ làm gì.

- Thế mà bà vẫn... lầm lẫn đấy, bóng vào lưới đội A bà lại... suýt xoa tưởng đội B bị thua.

Chị Bông phân bua:

- Tại cầu thủ chạy loạn xạ khắp sân, bóng đi ngang về dọc làm em hoa cả mắt mới... tưởng lầm thế thôi.

Anh dặn dò thế đủ chưa?

- Chưa đủ, tôi chợt nhớ ra thêm điều nữa, khi xem trận đá bóng bà đừng có ba phải, mất lập trường nhé. Bà ủng hộ đội A nhưng lại... thốn thức vì đội B thua.

Sao mà anh Bông nói đúng lòng dạ chị Bông đến thế. Tuy ủng hộ đội này nhưng chị lại buồn lại thương khi đội kia thua, vẫn muốn đội thua... gỡ lại, cầu mong từng phút từng giây, chị hi vọng đến phút thứ 89 điều thần kỳ sẽ đến với họ, nếu không gỡ huê thì cũng có bàn thắng an ủi cho... đỡ tủi thân.

Chị Bông hứa:

- Em sẽ cố gắng không để tình cảm lẫn thân làm mất phương hướng. Thí dụ như hôm nay em ủng hộ đội Á Rập thì chỉ hướng về Á Rập mà thôi.

Chị Bông không chọn đội Nga, chị ủng hộ đội Á Rập, chị chẳng biết gì về đội bóng này nhưng chỉ vì... không thích ông tổng thống Putin.

Trận bóng đang diễn ra, các cầu thủ đội Nga luôn ở thế mạnh áp đảo đội Á Rập, khung thành đội Á Rập luôn bận rộn, anh thủ môn vất vả xông pha đủ mọi chiêu mà vẫn để bóng vào lưới nhà.

Chị Bông thấy thương những cầu thủ Á Rập quá, định khen họ tướng tá và gương mặt hiền lành nhưng không thốt nên lời, sợ anh Bông mắng phạm luật “Tình hè World Cup”.

Sau hiệp đầu với tỷ số 2-0 Chị Bông đi lấy hai đĩa pizza. Pizza để trong hộp vẫn còn ấm nóng, chị mời mọc:

- Nhà chỉ có hai vợ chồng mà ổ bánh pizza to quá, anh ăn giùm vài miếng cho nhanh hết nhé, pizza để nguội cất tủ lạnh không ngon đâu.

- Tôi đang diet vì cao mỡ cao máu nhưng... nể ngày hôm nay “Tình hè World Cup” tôi sẽ cố ăn thêm miếng pizza nữa.

Ăn pizza xong thì trận đấu đang vào hiệp hai, chị Bông làm mỗi người một ly chè sương sa hột lựu ra ghé sofa vừa xem vừa ăn. Nhìn ly chè sớng sánh màu trắng tươi đậm đà của sữa tươi với những miếng sương sa trắng lẫn hột lựu màu đỏ đỏ với đậu xanh nhuyễn màu vàng vàng, thoang thoang mùi thơm nước hoa bưởi thật hấp dẫn.

Chị Bông hãnh diện khoe:

- Em cũng phải... tự khen em làm món chè này ngon đấy, dù sợ lên cân em cũng sẽ ăn hai ly luôn.

Đội bóng Á Rập quá yếu, họ chỉ lo chống đỡ cũng đủ mệt thì giờ đâu mà tấn công đội Nga, anh thủ môn đội Nga bên này tha hồ rảnh rang đứng xem đồng nghiệp thủ môn bên kia “làm việc” không ngừng.

Kết quả đội Á Rập thua đội Nga 5- 0.

Lần này đội chị Bông ủng hộ đã thua, nên chị Bông chỉ buồn thương cho điều chị đã chọn, không ba phải tí nào. Nhưng chị cố vớt vát an ủi là anh thủ môn đội Á Rập sẽ “nổi tiếng” được cả tỉ người biết mặt, nhớ mặt vì những ống kính thu hình luôn quay về phía khung thành của anh với những pha chống đỡ và tuyệt vọng chụp bóng.

Chị Bông hỏi chồng:

- Anh xem lại lịch trình thi đấu giùm em ngày mai thứ sáu 15 tháng 6 có mấy trận bóng để em... tính.
- Bà tính cái gì? Ngày mai có 3 trận, 7 giờ sáng, 10 giờ sáng và 1 giờ trưa. Bà đừng có nói là sẽ mua... pizza ăn trừ cơm để rảnh rang coi đủ ba trận bóng đá nhé.
- Anh đoán hay ghê, em... cũng tính thế, mà anh chán pizza thì thôi để em mua... bánh mì thịt.

Anh Bông từ chối ngay:

- Pizza hay bánh mì khác nhau là bao, cùng một loại bánh nướng, có bột.

Chị Bông kiên nhẫn:

- Hay là... mì gói hả anh? Nhà có sẵn nguyên thùng luôn...

Anh Bông không kiên nhẫn nổi:

- Trời ơi, pizza, bánh mì, mì gói thì cũng tương tự như nhau, mùa hè ăn những thứ khô khan ấy càng thêm nóng ruột. Thì ra bà vẫn... vô duyên cho đến bây giờ.

Chị Bông nũng nịu giận dỗi:

- Anh coi chừng phạm luật “Tình hè World Cup” đấy. Em hỏi anh nhé, ba trận đấu rơi vào đúng giờ ăn trưa, em mà nấu nướng thì làm sao coi? Nhất là trận Bồ Đào Nha với Tây Ban Nha có cầu thủ CR7 Ronaldo của em.

Anh Bông xuống nước:

- Xin lỗi bà, tại tôi nghe đến mấy món đó là đã ngán tận cổ rồi. “Tình hè World Cup” của chúng mình vẫn đẹp nhé, chúng ta... cùng nhịn ăn, no đói có nhau, cùng xem bóng đá đủ ba trận, xong rồi nấu cơm chiều ăn luôn.

Thấy chồng dịu dàng chị Bông cũng cảm động dịu dàng:

- Ánh sáng cuối đường hầm nè anh ơi, em nghĩ ra rồi, sáng mai em sẽ dậy sớm nấu nồi cháo gà và làm gỏi bắp cải rau răm, món cháo gà ngon ngọt mà nhẹ lòng, món gỏi bắp cải mát ruột mát gan và tráng miệng bằng các loại trái cây đã mua như anh thấy rồi đó...

Anh Bông reo vui:

- Hoan hô bà trăm ngàn lần, cả triệu lần. Tôi sẽ phụ bà xé phay con gà... Hai vợ chồng cùng làm thì nhanh chóng lắm.
- Ngày mai chúng ta cùng thưởng thức món ăn ngon, cùng thưởng thức ba trận bóng... Tình hè World Cup của vợ chồng mình sẽ đẹp tuyệt vời anh ơi...

Nguyễn Thị Thanh Dương

(June 14, 2018)

Portland Tháng Sáu Vào Hạ

Thành phố Portland có mỹ danh là thành phố Hoa Hồng (The City of Rose) vì tại nơi đây có vườn hồng nổi tiếng. Nhiều loại hồng trên thế giới được đưa về đây để trồng thử nghiệm. Vườn Thí Nghiệm Hoa Hồng Quốc Tế Portland có tên gọi “The International Rose Test Garden” này là niềm hãnh diện đối với cư dân Portland.

Hàng năm các chuyên gia hoa hồng trên thế giới về Portland để tham dự một ngày hội và tuyển chọn ra một loại hoa hồng đẹp nhất trong ngày trong số hơn hàng ngàn phiếu đề nghị. Giải thưởng đó gọi là Portland’s Best Rose được thiết lập từ năm 1996. Portland là thành phố duy nhất ở Bắc Mỹ đưa ra giải thưởng này. Năm 2006, the International Rose Test Garden Portland nhận được giải thưởng

“The Garden of Excellence Award” từ Hiệp Hội Hoa Hồng Thế Giới.

(Nguồn: phỏng dịch từ tài liệu của [Portlandonline.com-Parks & Recreation](http://Portlandonline.com-Parks&Recreation))

Tháng Sáu ở Portland là tháng đẹp nhất trong năm vì có ngày lễ Hội Hoa Hồng (Portland Rose Festival). Nhắc đến ngày lễ Hội Hoa Hồng hằng năm là phải nói đến việc bình chọn một “nữ hoàng” của ngày Hội Hoa Hồng (The Rose Festival Queen). Mỗi năm một lần, các trường trung học tại Portland chọn ra một cô “Công Chúa” (Princess) trong số các nữ sinh học giỏi, có khả năng lãnh đạo, hoạt động thiện nguyện tích cực trong cộng đồng, có nhiều tài năng, v.v. Các “princess” này sẽ bầu ra một vị “Queen” cho ngày lễ Hội Hoa Hồng. Vị “Queen” này sẽ được đăng quang để khai mạc ngày lễ hội và ngồi xe hoa đặc biệt cùng với các “Princess” diễu hành trong buổi diễu hành xe hoa dưới phố Portland để chào mừng mùa hoa hồng nở tháng Sáu. Nhiệm kỳ của vị “Queen” và “Princess” của Rose Festival Court này là một năm và tên của vị Queen này sẽ được khắc trên phiến đá lưu lại nơi vườn hồng nổi tiếng này.

Các cơ sở thương mại, các hội đoàn thuộc các sắc dân cư ngụ tại Portland, các thành phố kết nghĩa với thành phố Portland đều tham gia buổi diễu hành xe hoa với những chiếc xe hoa kết bằng hoa thật cho ngày “Grand Floral Parade” thật đẹp, thật huy hoàng, thật tráng lệ này. Các ban nhạc của các trường trung học tại Oregon hay các nơi khác cũng tham gia buổi diễu hành xe hoa thật rất vui nhộn, náo nhiệt.

Cư dân sống tại những vùng xa thành phố Portland đã về tham dự buổi lễ từ mấy ngày trước để dành chỗ xem diễu hành. Buổi diễu hành kéo dài 2 tiếng đồng hồ đi qua các đường phố chính dưới phố Portland. Cộng Đồng Việt Nam Oregon cũng đã nhiều lần tham gia vào ngày hội quan trọng nhất trong năm này với những chiếc xe hoa đẹp, đầy ý nghĩa, để giới thiệu văn hóa Việt Nam đến cư dân sở tại và đã đoạt được nhiều giải thưởng rất có giá trị đem lại sự hãnh diện cho cộng đồng Việt Nam. Những cuộc vui kế tiếp như ca nhạc, khiêu vũ, hội chợ, v.v. kéo dài đến hết tháng Sáu. Portland đã tổ chức 105 năm lễ hội truyền thống tốt đẹp này và đã là một hãnh diện lớn lao của cư dân Portland.

Thật là một thiếu sót đáng kể nếu bạn đến viếng Portland vào Tháng Sáu mà không đi viếng vườn hồng Portland và không xem diễu hành xe hoa. Thật đáng tiếc! Đáng tiếc!

Collection Portland Rose Festival

[Suong Lam Tran](#)

Portland Rose Festival

374 followers - 48 posts - Public

<https://plus.google.com/u/0/collection/UVJbZ>

Mời quý bạn click vào website dưới đây để tìm hiểu thêm về ngày lễ Hội Hoa Hồng và vườn hồng Portland. Đây là nét đặc thù của thành phố Portland, Oregon bên cạnh thắng cảnh núi tuyết Mount Hood tuyết phủ quanh năm giống như ngọn Phú Sĩ Sơn của Nhật Bản, thác nước Multnomah tuyệt đẹp như suối tóc dài của nàng trinh nữ. Người viết hy vọng rằng một khi du khách đã dìm chân nơi Portland, một Đà Lạt thứ hai trong trái tim tôi, rồi cũng sẽ “bỏ quên con tim” ở lại Portland đấy nhé. “Smile!”

Vườn hồng Portland

http://vi.wikipedia.org/wiki/V%C6%B0%E1%BB%9Dn_th%C3%AD_nghi%E1%BB%87m_hoa_h%E1%BB%93ng_qu%E1%BB%91c_t%E1%BA%BF

Lễ Hội Hoa Hồng Portland, Oregon

http://vi.wikipedia.org/wiki/L%E1%BB%85_hoa_h%E1%BB%93ng_Portland

Năm nay Cộng Đồng Việt Nam Oregon và Clark County chỉ tham dự diễn hành trong ngày lễ Hội Hoa hồng chứ không có xe hoa. Tuy nhiên khi nhìn quý vị tham gia diễn hành trong đồng phục áo dài Việt Nam, người viết rất cảm phục tinh thần phục vụ cộng đồng của quý vị này. Xin được gửi tặng quý vị những hoa hồng tươi thắm nhất ở vườn hồng Portland nhé. Smile!

Mời xem các hình ảnh dưới đây:

Cộng Đồng Việt Nam @ Oregon & Clark County Diễn Hành Nhân Rose Festival 9 tháng 6, 2018

<https://photos.app.goo.gl/22446TUBCpxXKffq5>

Mời quý bạn xem tiếp một youtube về buổi diễn hành xe hoa mừng Rose Festival 2018 qua link dưới đây

[2018 Rose Festival Grand Floral Parade Portland Oregon - YouTube](https://www.youtube.com/watch?v=fI_8G9789Pw)

▶ 9:30

https://www.youtube.com/watch?v=fI_8G9789Pw

Portland Tháng Sáu vào hạ năm nay ấm áp hơn với tiếng hát của Việt Khang trong một chương trình văn nghệ chủ đề Bạn Thân với Nguyễn Khang, Quốc Khanh, Hồ Hoàng Yến, Như Ý, Diệu Quyên tại Columbia Convention Center; đau buồn hơn với đêm thắp nến cầu nguyện và lên án Việt Cộng bán nước và Tàu Cộng cướp nước; thân ái hơn với buổi hội ngộ của những người bạn đã một thời làm việc chung với nhau của Nhóm THDLVNHN, se lạnh hơn với những cơn mưa nhẹ nhẹ như những cuộc tình chợt đến chợt đi, v.v.

Tôi vẫn yêu Portland với những gì Portland đã có vì tôi đã sống ở đây hơn ba chục năm qua. Trái tim tình cảm của tôi đã cột chặt dính liền từng bụi cây, góc phố của Portland, vì ở nơi đây có mái ấm gia đình nhỏ bé của tôi, có chị em chúng tôi sống quây quần bên nhau như ước nguyện của ba má tôi, có bạn bè thân mến hiểu tôi và quý mến tôi. Như thế đủ rồi! Tôi chỉ mong cầu như thế!

Tôi cũng thích sưu tầm những lời hay ý đẹp để chia sẻ với bạn bè đồng tâm cảm. Xin mời bạn đọc bài viết dưới đây cùng tôi nhé.

Trăm năm ngó xuống đời hư ảo - Phút chốc nhìn lên ngộ lẽ trời.

*Only friends and family will be present in sickness. Stay in touch.
(Chỉ có gia đình và bạn bè bên cạnh khi đau ốm. Nhớ gần gũi họ.)*

Life is too short. Don't waste time hating anyone.
(Cuộc đời quá ngắn ngủi. Đừng phí thì giờ ghét bỏ ai làm gì.)

Make peace with your past so it won't screw up the present.
(Hãy chôn quá khứ để hiện tại không bị xáo trộn.)

Don't compare your life to others. They have different journeys.
(Đừng đem đời mình so với ai đó; đời mỗi người mỗi khác.)

Everything can change in the blink of an eye.
(Mọi chuyện ở đời có thể thay đổi trong chớp mắt.)

You don't need to win every argument. Agree to disagree.
(Không cần thắng trong mọi cuộc tranh luận. Hãy chấp nhận bất đồng.)

Crying is good, but it's more healing crying with friends.
(Khóc cũng tốt, nhất là khi khóc với bạn bè.)

Take a deep breath. It calms the mind.
(Hít thở sâu giúp tinh thần ổn định.)

Get rid of anything that is neither useful, beautiful, nor joyful.
(Hãy gạt bỏ những gì vô ích, xấu xa, buồn bã.)

What doesn't kill you really makes you stronger.
(Điều gì không giết ta được sẽ giúp ta mạnh hơn.)

Today is special. Enjoy it.
(Ngày hôm nay là ngày đặc biệt. Phải tận hưởng nó.)

Your belief of your being right doesn't count. Keep an open mind.
(Đừng tin rằng mình luôn luôn đúng. Phải có đầu óc cởi mở.)

Forgive everyone everything.
(Hãy tha thứ tất cả cho mọi người.)

What other people think of you is none of your business.
(Đừng bận tâm về nhận xét của ai đó về mình.)

It's OK to yield.
(Nhường nhịn một chút cũng không sao.)

However good or bad a situation is, it will change.
(Tình thế dù tốt hay xấu, rồi cũng thay đổi.)

Don't take yourself so seriously. No one else does.
(Đừng quá nghiêm khắc với bản thân. Không ai làm như vậy.)

Release your children when they become adults, it's their life now.
(Hãy buông con cái ra khi chúng trưởng thành. Chúng đã có cuộc sống riêng.)

Time heals almost everything. Give time time.

(Thời gian hàn gắn gần như mọi sự. Hãy để cho thời gian có thì giờ)

Hoa hồng vườn nhà tôi tuy không đẹp bằng hoa hồng ở vườn hồng Portland, nhưng cũng đã làm tôi "vui trong lòng một ít" khi ngắm hoa. Trong giây phút đó, tôi lại nhớ đến đoạn văn dưới đây mà tôi rất tâm đắc, xin được chia sẻ cùng quý bạn nhé.

“Đời người như hoa nở, kiếp hoa đôi khi thật giống kiếp người, một số kiếp không được đo bằng thời gian mà bằng giá trị sống. Bông hoa kia dù biết sẽ "sớm nở tối tàn" vẫn cứ ngang nhiên tươi nở, trao tặng vẻ đẹp và hương thơm, được ngân nào thì hay ngân nấy, với tất cả khả năng và sức lực của mình. Bạn cũng vậy, hãy cống hiến cho đời tất cả những gì bạn có với tấm lòng yêu thương. Trên đất sống của mình, hãy cho những người chung quanh những điều tốt đẹp nhất. Cuộc sống sẽ dễ chịu biết bao khi có nhiều hoa đẹp tỏa hương thơm, khi có những người quyết sống như những bông hoa trong vườn hoa muôn sắc màu của nhân loại, để trao ban cho thế giới những giá trị nhân bản huy hoàng.”
(Nguồn: sưu tầm trên internet)

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi-MCTN 422-ORTB 837-61318)

“LUẬT AN NINH MẠNG”?

Bị xâm nhập bộ Tài Nguyên không biết? (2014)

Bao sơ đồ? Xem xét mấy hải trình?

Tuần tra đâu? Giặc giã quyết tận tình:

Khai thác ngư sản, thăm dò dầu khí.

Tập Đoàn Bưu Chính, Thông Tấn Xã quy!

Những sân bay: Tân Sơn Nhất, Nội Bài, (7.2016)

Tập Đoàn Dầu Khí, “Vietnam Airlines”,

Máy Bộ Ngoại Giao đều bị phá hoại.

Viễn thông, công ty, ngân hàng... kinh hãi.

Gần bảy lăm triệu tài khoản người dùng

Của Việt Nam “Game”* cùng tầm ngắm chung (4.2018)

Ai chống phá ai? Khỏi cần nghĩ ngợi!

*

Quyền hiến định đã ký cùng thế giới
Sao bịt mồm dân chúng, bắt điếc, câm?

Bưng bít dân để cai trị ngắm ngòm,

Đi ngược lại nền văn minh nhân loại?

HAM ĐÁ BANH COI CHỪNG VẮNG MẮT NƯỚC! (CHO CÁ CUỘC ĐỂ DỄ DÀNG BÁN NƯỚC!)

*

Tin trong nước:

*“Quốc Hội Việt Nam thông qua Luật Thể Dục
Thể Thao*

*sửa đổi, trong đó có nội dung hợp pháp hóa
việc cá cược,*

*với tỷ lệ hơn 93% phiếu thuận,
ngay đúng thời điểm World Cup 2018 đang
diễn ra”*

*

**Cộng ranh mãnh mùa đá banh kề cạnh
Sẽ tiến hành dập tắt lửa đấu tranh
Anh chị em có bản lãnh, tâm thành
Hãy sát cánh, cùng nhau giành thế mạnh!**

Giữ “*lề phải*” thông tin hay “*lề trái*”?
Lừa đảo ai quân ô lại bất tài?
Nhai ngày ngày tin phế thải điếc tai
Tự hủy hoại tương lai cả dân tộc?

Văn minh nhân loại thông tin tức tức
Dem lại lợi lộc cho từng người dân
Nêu rõ nguồn gốc, xấu đẹp, tốt cần
Ai tin những lời tuyên truyền khô khốc?

An ninh, tình báo làm chi nheo nhóc?
Làm gì Quốc Phòng, quân đội, công an?
“*Tướng, tá, sĩ quan*” bốn vùng mấy ngàn?
Quân Lực Cộng Hòa rõ ràng không “ngụy”!
Ý Nga, 14 tháng 6.2018.

*VNG là công ty game và internet lớn nhất VN

*Theo DƯƠNG NGỌC THÁI:

“*Tháng 4.2018 kể tấn công đã tung lên mạng thông tin cá nhân bao gồm tên, ngày sinh, số chứng minh nhân dân, số điện thoại, emails và mật khẩu của gần 75 triệu tài khoản người dùng của VNG*”

CHÍNH CHÍN NĂM, AI ĐUỔI ĐƯỢC GIẶC ĐI?

Chất xúc tác đã dư thừa đồng khởi
Tuổi trẻ ơi! Hãy đứng dậy mà đi!
Đi tiên phong để cứu Nước cấp kỳ
Cùng quật khởi đòi tự do, độc lập.

Lá cờ đỏ bao nhiêu năm lừa bịp
Đảng bán dân cơ nghiệp của Cha Ông
Nay Vân Đồn, Phú Quốc, Bắc Vân Phong;
Mai đâu chỉ Sài Gòn, Hà Nội, Huế!

“*Miền thị thực vào đặc khu kinh tế*”?
Láng giềng nào “*chung biên giới Quảng Ninh*”?
Rõ bất minh những toan tính rập rình!
Đã bất chính còn nhập nhòe lý lẽ?

Giặc thù Hán tràn vào đây Đất Mẹ
Không đấu tranh, Bạn sẽ bị đuổi ra,
Cứ trù mèn Bạn sẽ bị mất Nhà
Những thách thức ngày càng dài dằng dặc.

Ai giữ Nước nếu thanh niên bỏ mặc?
Lính Cộng Hòa đánh giặc thật lừng danh
Đã giữ thành vững mạnh trong chiến tranh
Đâu khuất phục giặc thù từ phương Bắc.

Đảng tiểu tặc chẳng màng chi xã tắc

Việt, Miên, Lào cùng chung nổi bất hạnh
Những “*đặc khu*”, các tuyến nổi muôn hình
Bọn yêu tinh đã tính toán tiến trình
Để lừa phỉnh, thi hành điều bất chính.

“*Luật Cá Cược thông qua*”? Trò lém linh!
Đảng thừa hành màn Ru Ngủ ma lạnh.
Chúng lộng hành với thủ đoạn gian manh
Phải thức tỉnh mà giữ gìn Tổ Quốc!
Ý Nga, 15 tháng 6.2018

ĐẢ ĐẢO LUẬT ĐẶC KHU

Nếu luật đặc khu được đảng cộng sản Việt Nam thông qua,
Cho “*nước ngoài*” thuê đất,
Ai cũng hiểu “*nước ngoài*” là Trung Quốc,
Cho thuê đất 99 năm hay thời hạn ít hơn,
Cũng là đảng nhu nhược bán đất cho kẻ ngoại xâm.

1974 Trung Quốc tấn công Hoàng Sa,
1979 Trung Quốc gây ra cuộc chiến tranh biên giới,
1988 Trung Quốc chiếm đóng Gạc Ma thuộc quần đảo Trường Sa.
Biển và đất Việt Nam đang bị mất dần,
Cột mốc đường biên giới lùi sâu vào lãnh thổ Việt Nam.
Ngư dân ra khơi vùng biển Hoàng Sa, Trường Sa,
Bị bắt, bị cướp tàu, bị giết,
Mỏ dầu trên biển bị cấm khai thác,
Việt Nam có rừng vàng biển bạc,
Mà đất nước vẫn chậm tiến đói nghèo.

Trung Quốc, hàng xóm của Việt Nam đã bao đời,
Họ mận nong,
Miệng tươi cười, rượu mời nhau chúc tình hữu nghị,
Nhưng họ cũng hung hăng,
Tham vọng bành trướng,
Bá quyền kẻ cả...
Chèn ép Việt Nam,
Từ chính trị đến đời sống kinh tế.

Những dự án cho thuê trồng rừng biên giới còn đó,
Dự án khai thác Bô Xít ở Tây Nguyên còn đây,
Chưa thấy mang lợi ích nào cho nước cho dân,

Dù một ngày cũng nhảm nhí, cứ gì
 Chín chín năm ai đuổi được giặc đi?
 Dân chết chắc trong bóng đêm đông đặc!
Ý Nga, 13 tháng 6.2018

Toàn những hoài nghi lo lắng và thua thiệt.

Cương quyết không cho “nước ngoài” thuê đất,
 Dù thời gian dài hay ngắn,
 Những người dân Việt Nam trong nước,
 Đến những người Việt hải ngoại khắp mọi nơi,
 Cùng sát cánh kề vai,
 Chống Luật Đặc Khu,
 Đả đảo, đả đảo, đả đảo Luật Đặc Khu.
Nguyễn Thị Thanh Dương
 (June 12, 2018)

Bão Nổi Lên

Gió tự do đã đến từ Ai Cập
 Đã gom thành bão nổi thập phần hăng.
 Từ nhóm nhỏ thành một khối hiên ngang,
 Biểu ngữ giương, dậy vang lời đả đảo.
 Cuộc biểu tình không bóng người lãnh đạo,
 Dân đấu tranh **tự phát**, bảo nhau đi.
 Cùng **tự giác** bởi luật chẳng ra gì
 Chỉ đem lại nhiều cơ nguy mất nước.
 Lớp trẻ Việt Nam không còn bạc nhược,
 Không yếu hèn, ích kỷ lẫn ngu si.
 Tổ quốc lâm nguy, biết phải làm gì,
 Đã mạnh dạn, quyết đi làm cách mạng.
 Face Book trở thành quảng trường vĩ đại,
 Kết đoàn quốc nội - hải ngoại một lòng.
 Bão đã nổi, bốc thành trận cuồng phong,
 Cuốn hút hết những suy vong, đen tối.
 Đề quốc gia vươn lên từ hấp hối,
 Đề ngày mai nắng rọi sáng huy hoàng.
 Đề người dân có quyền sống bình an,
 Đề nước Việt ngàn năm hùng tự trị!

Nguyễn P. Thúy
 June 12, 2018

Ai Cập Tự Do

Trước sự chống đối mãnh liệt của dân chúng Ai Cập,
 Hosni Mubarak phải từ chức vào ngày 11 tháng 2, 2011,
 sau 30 năm độc quyền làm Tổng Thống.

Vang trời những tiếng reo hò,
 Công trường Chiến Thắng rừng cờ phát cao. (*)
 Bao ngày giận dữ hô hào,
 “Free Egypt” tiếng gào dội vang.
 Khí hùng như sóng dâng tràn,
 Vì dân chủ quyết không mâng hy sinh.
 Kết đoàn: sức mạnh vô hình,
 Độc tài phải đổ, chuyên minh vươn lên.
 30 năm uất ức chèn,
 Khát khao dân chủ đã lên cao rồi.
 Không dùng lực, chỉ kêu đòi:
 “Tương lai đất nước giao người dân đen”.
 18 ngày, chí vững bền,
 Độc tài đã đổ, bao niềm hân hoan.
 Thành công rực rỡ, vinh quang,
 Nền trời Ai Cập ngập tràn pháo bông.
 Tôi mừng dân chủ thành công,
 Mong làn gió mới thổi bùng Việt Nam.
 Tân niên Cộng Sản phải tan,
 Kỷ nguyên 21 thuộc toàn dân thời.
 Đứng lên... mau đứng dân ơi!
 Đập tan xiềng xích trói đời bấy lâu.
 Nghe chăng tiếng gọi khẩn cầu?
 Đập lời sông núi, ngắt đầu tiên lên.

Nguyễn P. Thúy, 2/11/2011
 *Tahrir Square

Tôi Bên Này Đang Thở, Sống Cùng Người!

Tôi đã thấy hàng đoàn người lán lướt,
Ồ ạt đi cứu nước lúc tối tăm.
Tôi đã nghe những tiếng hét rền vang,
Không ngừng nghỉ cho tan hoang nhu nhược.
Tôi đã thấy lòng người bùng lửa hận,
Như thác dồn như sấm động miên man.
Của Diên Hồng một thừa đã: “Không hàng!
Quyết giữ nước, đánh tan quân xâm lược.
Tôi hồi hộp dõi theo người từng bước,
Con tim tôi cùng nhịp thở dập dồn.
Cách đại dương, trông ngóng mãi quê hương,
Tôi đang sống cùng với người dân Việt.
Cùng một lòng, chúng ta cùng cương quyết,
Đẹp xâm lăng và diệt sạch Việt gian.
Một lần thôi phải chấn chỉnh giang san,
Vực nhân quyền, tự do toàn lãnh thổ.
Tôi bên này ngậm ngùi, chia gian khổ,
Tôi bên này thở, sống, ... chỉ vì nhau.
Tôi bên này lòng đau đáu, nguyện cầu,
Tôi bên này mong người giàu can đảm.
Tôi bên này cầu Trời thay số phận,
Cho Việt Nam, cho dân tộc của tôi.
Tôi bên này đang thở, sống cùng người!
Nguyễn P. Thúy

Trả Lời Chung Quý Độc Giả Quốc Nội

Chào các Bạn trẻ,
Tôi lấy danh dự mà xác nhận với quý Bạn trẻ: **Quân Lực VNCH chưa bao giờ là một quân đội yếu hèn trong lịch sử!** Những gì quý Bạn nghe Việt Cộng tuyên truyền đều là xảo trá!

Không phải bây giờ đảng cộng sản VN mới đề cập đến những "đặc khu" muốn thông qua trên giấy tờ mà thật ra những "khu đặc biệt" do bọn giặc Tàu lộng hành như thế đã ở khắp nơi trên ba miền đất nước chúng ta từ lâu, khác chẳng là nhà cầm quyền bung bít không cho dân biết, để mặc cho giặc lộng hành.

Kính xin các Bạn trẻ **đừng ngây thơ tin vào bất cứ sự hứa hẹn nào của những kẻ bán Nước, hại dân ấy.** Chúng "*tạm hoãn*" không có nghĩa là chúng sẽ không làm. Cần phải bày tỏ lòng **kiên quyết giữ Nước, chống ngoại xâm: dù một tấc đất của tổ tiên cũng không để mất thêm, dù một tên giặc cũng không có quyền khống chế cả dân tộc VN.**

Bọn Việt gian như đảng đang cầm quyền hiện tại không xứng đáng để được đồng bào nuôi ăn thêm một ngày nào nữa.

Chúc các Bạn thành công và mời quý Bạn xem những "video clip" và nghe nhạc đấu tranh
Ý Nga

“ĐẶC KHU” NHAN NHÃN BA MIỀN

Thả thơ vào gió cho bay
Năm châu độc giả mấy ai chia cùng?
Thả thơ nhắc sử hào hùng

Vinh danh người lính hiếu trung Cộng Hòa

Vi đời áo trận, quân xa...

Giúp dân, giữ Nước cho ta học hành.

*

Bây giờ Cộng phá tan tành
Gia vong, quốc phá ai đành làm ngơ?
Thương dân sao nở nhớn nhơ?
Tái nô là chuyện bất ngờ lắm a?

“*Đặc khu kinh tế*” rõ ra
Đã nhan nhãn khắp đủ ba miền rồi
Đảng bao che kỹ mà thôi
Giặc trong đất Mẹ, xa xôi gì nào!

Giặc vào rồi giặc đi đâu?
Ồn ào “quốc hội” họp nhau làm gì?
Dân bầu mấy ghế, đếm đi?
Đội “quân, tướng, tá” làm chi lúc này?
Ý Nga, 12 tháng 6.2018

Thân gửi Tuổi Trẻ VN Quốc Nội & Hải Ngoại

"Longer with no freedom

What and how Vietnam will become?"*

Câu này chúng tôi viết về biến cố 1975, nhưng nhìn tình hình hiện tại về sự việc csVN tảo tợn **dâng đất cho ngoại bang lộ liễu qua những "đặc khu kinh tế"** thì tương lai một Việt Nam quay trở lại vòng nô lệ Tàu đang rất gần. Tương lai ấy **chắc chắn sẽ đen tối hơn cả những gì các Bạn đã thấy** từ sau 30.4.1975.

"Quân Đội Nhân Dân" trong nước đã làm gì mấy chục năm qua để bảo quốc an dân như **QL VNCH** hào hùng?

Các Bạn hãy tìm hiểu và sẽ thấy Việt Cộng sai chỗ nào ngay!

Cho nên vinh danh **QUÂN LỰC VN CỘNG HÒA** không bao giờ là điều dư thừa cả.

Chúng tôi muốn tha thiết kêu gọi quý Bạn: **hãy nhìn những bước chân hào hùng đã đi qua của những CHIẾN SĨ CAN TRƯỜNG này để tiếp nối tấm lòng yêu dân, thương nước mà vùng lên lật đổ bạo quyền và đuổi hết giặc Tàu ra khỏi nước.**

Cộng sản không bao giờ đem lại tự do cho dân tộc xứ họ, mà nhất là cộng sản Tàu không thể nào lại thương dân tộc VN!

Mấy chữ "*Độc lập, tự do, hạnh phúc*" mà Việt Cộng đã nói từ mấy chục năm nay không hề có, và một khi bị Tàu xâm lăng Bạn sẽ không có nhiều thứ khác nữa trên chính quê hương mình.

Mong các Bạn hãy tự đứng dậy mà đi!

Không phải chỉ bây giờ những người Việt tỵ nạn hải ngoại mới ủng hộ anh em đấu tranh trong nước mà ngay từ khi rời nước, đa số đều hướng lòng về quê hương.

*Không còn tự do nữa

Việt Nam sẽ về đâu?

Ý Nga, 11.6.2018

HẬU PHƯƠNG NÀO KHÔNG KÍNH

LẤY CHÔNG

(Kính tặng quý **phu nhân Chiến Sĩ QLVNCH: Gia**

QUÝ CÁC ANH

(Thành kính tri ân QUÂN LỰC VNCH)

*

Em đã viết tên Anh đầy cuốn sách
Hơn trăm trang vẫn còn viết miệt mài
Sao mà thương! Sao mà kính trọng hoài!
Những người Lính oai hùng các binh chủng.

Những Chiến Sĩ biên thù luôn giữ vững.
Khắp bốn vùng chiến thuật đất Nam, Trung
Cảm ơn chung bao khí phách oai hùng
Giữ chính nghĩa, tô vàng trang hùng sử.

Bao ưu tú viết sao tròn nghĩa, chữ?
Giữ thành trì rất đường bộ oai nghi.
Tả sao xong những chiến sử lừng uy?
Viết sao hết những hương thơm bất diệt?
Ý Nga, 10 tháng 6.2018

CÓ AI TIN?

Cơ trời vận nước mãi xoay vòng
“Tắc đất tắc vàng” tội tổ tông
Quý chúa, lũ gian dân đảo biển
Ma vương đảng cộng bán non sông.
Giờ trò kiên nghị theo dân ý
Bày chuyện thực lòng đảng góp công
Hỏi rõ: có ai tin đảng nói!
Dân nghe chuyện có ló thành không.

KMH

(June 08-2018)

Đình 81 Biệt Cách Dù.)

*

Lấy được người chồng Thần Ứng
Cánh tung Đại Bàng Dũng Mãnh
Can trường đáng nể quá chừng
Những Biệt Cách Dù Tám Mốt.

Gan góc, can trường khắp nơi
Chiến binh Thám Kịch Lô Vĩ
Nhận định, phản ứng kịp thời
Nhanh như phi pháo cất cánh.

Thử lửa, các Anh lao vào
Màng chi chiến trường nóng bỏng,
Đồng đội kết nối khít khao
Cản đường Việt Cộng thao túng.

Thương trai nhà Nam ngược xuôi
Vì dân xem thường chết chóc,
Các Anh chịu nhiều thiệt thòi,
Nên hậu phương luôn ái mộ!
Ý Nga, 11 tháng 6.2018

AI NGỤY MÀ SO SÁNH?

Cộng Hòa: bắt kẻ lính, quan

Thấy giặc là ai cũng đánh!
Có đâu như Cộng an nhân
Giặc vào tràn nhà: chạy tránh.

Sinh từ chế độ phi nhân
Dương dương tự đắc “thắng trận”
Mà rõ ra lính cù lần
Khi thù thập diện mai phục.

Khoe hoài “đại thắng mùa xuân”
Còn hạ, thu, đông: thua, thắng?
Từ khi cưỡng chiếm, trận tàn
Đã hiểu thế nào thua cuộc?

Chi giới bắt bớ, tù đầy
Làm sao sánh tài, sánh trí
Với lính Cộng Hòa giỏi, hay
Những ngọn đuốc sáng bắt diệt!

Cố quốc tuy xa vẫn gần
Buông súng nhưng không bại trận
Người Lính, dù hết gian truân
Vẫn thương dân còn uất hận.

Cộng gán tội “ngụy” khắp nơi,
Tuyên truyền, mạ lỵ bôi bẩn
Dân vẫn thương lính đời đời
Rõ ra ai tà, ai ngụy!

*Thơ & tình bày: **Ỗ Nga***

Tháng 6.2018 #6982

Anh Vẫn Yêu Hoa Cẩm Chướng Màu Tím

Mùa xuân hoa nở rộ rờ ở sân trước vườn sau nhà người viết vì người viết rất yêu hoa cảnh. Nhìn hoa hồng, hoa tulip, hoa đào, v.v. khoe sắc thắm, người viết chợt nhớ đến hoa cẩm chướng (carnation) màu đỏ mà người viết thường mua để chưng trên bàn thờ ông bà cha mẹ trong dịp Tết. Tài liệu về hoa cẩm chướng thì rất nhiều. Người viết chỉ xin nêu ra những tài liệu hay hay về hoa cẩm chướng đem về đây chia sẻ cùng quý bạn để chúng ta cùng hiểu biết thêm về loài hoa đặc biệt này nhé.

Ý nghĩa hoa cẩm chướng

Hoa cẩm chướng là một trong những loài hoa đẹp được nhiều người yêu thích và đã xuất hiện từ lâu đời. Tuy

nhiên, với ý nghĩa tượng trưng của mình, hoa cẩm chướng phần lớn được dành tặng cho bà, cho mẹ hoặc cho bạn bè. Rất ít người dùng hoa cẩm chướng để dành tặng người yêu.

(Nguồn: https://hoayeuthuong.com/y-nghia-hoa/434021_y-nghia-hoa-cam-chuong)

Ý nghĩa hoa cẩm chướng theo màu sắc và trong các nền văn hóa

Hoa cẩm chướng có nguồn gốc từ Hy Lạp, có danh pháp khoa học là *Dianthus caryophyllus*, tên tiếng Anh là Carnation. Hoa cẩm chướng có màu sắc rực rỡ và đa dạng từ những màu hoa đơn sắc đỏ, hồng, tím cho đến đa sắc như trắng đỏ, đỏ vàng.

Hoa cẩm chướng có nhiều màu sắc và mỗi màu sắc của loài hoa này lại biểu thị một ý nghĩa khác biệt. Tuy nhiên, về cơ bản tất cả các màu sắc của hoa cẩm chướng đều mang ý nghĩa về tình yêu, sự ngưỡng mộ và lòng biết ơn.

Ý nghĩa hoa cẩm chướng theo màu sắc

Hoa cẩm chướng đỏ tượng trưng cho tình yêu ngọt ngào và sự ngưỡng mộ, khâm phục.

Hoa cẩm chướng trắng là biểu tượng của tình yêu thuần khiết, trong sáng và sự may mắn.

Hoa cẩm chướng hồng là loài hoa tượng trưng cho tình cảm mẫu tử thiêng liêng. Hoa cẩm chướng hồng được chọn làm hoa dành riêng cho ngày của mẹ.

Hoa cẩm chướng vàng thường được dùng để thể hiện sự thất vọng hay sự từ chối tình cảm của ai đó. Vì vậy, nếu ai đó gửi tặng bạn một bó cẩm chướng vàng, có nghĩa là bạn đang khiến cho người đó thất vọng hoặc bị họ từ chối tình cảm.

Hoa cẩm chướng tím tượng trưng cho những cô gái có tính khí thất thường, hay dỗi hờn trong tình yêu.

Hoa cẩm chướng nhiều màu ám chỉ sự hối hận hoặc cũng có thể dùng để nói lời từ chối tình cảm của người khác.

Ý nghĩa hoa cẩm chướng trong các nền văn hóa

Hoa cẩm chướng trong văn hóa Hàn Quốc:, hoa cẩm chướng được dùng để dự đoán tương lai của những cô gái trẻ bằng cách đặt lần lượt 3 bông cẩm chướng lên trên đầu cô gái.

- Nếu bông cẩm chướng đặt ở đỉnh đầu héo và phai màu trước, cô gái sẽ gặp nhiều khó khăn, rắc rối trong những năm tháng tuổi trẻ.
- Nếu như bông hoa cẩm chướng thứ 2 héo và phai màu trước, cô gái sẽ có một tuổi trẻ sôi động và đầy những kỷ niệm đẹp.
- Nếu như bông hoa cẩm chướng thứ 3 héo và phai màu trước, cô gái sẽ phải trải qua nhiều thử thách trong cuộc sống sau này.

Hoa cẩm chướng trong văn hóa Nhật Bản: hoa cẩm chướng đỏ được xem là biểu tượng của tình yêu. Đây cũng là loài hoa phổ biến nhất trong ngày lễ của mẹ.

(Nguồn: <https://www.saigonroses.com/y-nghia-cua-hoa-cam-chuong>)

Xin mời ngắm hoa mùa Xuân với Sương Lam qua youtube dưới đây cho vui nhé. Smile!

[Một Cõi Thiên Nhân Sương Lam- Mùa Xuân 2017 - YouTube](#)

▶ 5:54

<https://www.youtube.com/watch?v=BMpXbZ2kCVs>

Khi nhìn thấy hàng chữ hoa cẩm chướng màu tím có ý nghĩa “tính thất thường”, tự nhiên người viết lại liên tưởng đến việc có nhiều người thích trồng hoa cẩm chướng màu tím trong vườn nhà của mình, nhất là quý vị trên 65 tuổi khi đã về hưu, đa số lại là quý ông đấy. Chu choa ơi!

Có thể là khi về hưu rồi, quý ông một phần sức khỏe yếu kém, một phần quá rảnh rỗi, không có bạn bè trò chuyện như ngày còn đi làm nên nhiều ông thay đổi tính nết một cách bất thường như “trời chợt mưa, chợt nắng, chợt buồn tênh” (Thơ SL). Quý vị phu nhân của quý ông không thể nào “dự đoán thời tiết” một cách chính xác được.

Đang nói chuyện vui vẻ, nếu quý bà không đồng ý về ý kiến của ông vừa mới phát biểu thì sẽ có “chiến tranh” và cuộc nói chuyện sẽ thay đổi tần số ngay lập tức. Nếu quý bà vẫn tiếp tục bày tỏ ý kiến của mình nữa thì sẽ bị “phe bên kia” lớn tiếng áp đảo tinh thần “phe ta” ngay tú xuyt. Lúc đó, tốt nhất là quý bà cần phải xuất chiêu “im lặng là kim cương”, kiếm một ly nước lạnh mà uống hoặc ra vườn xem hoa ngắm cảnh nhé. Nếu không, hàng xóm sẽ được thưởng thức một màn “Hai người cùng nói, hàng xóm nghe” không hay chút nào thì phiền lắm đấy!

Quý ông thường có tự ái to như cái sàng, dầu biết rằng mình không đúng nhưng vẫn không bao giờ nhận mình là sai cũng giống như quý ông lưu linh “say bí tỉ con tàu đi”, vẫn không bao giờ nhận mình đã say rồi và cứ nói “Dô, dô, không say không về” mãi. Chết chữa!

Trong những chuyến đi du lịch, đa số là quý vị đã về hưu rồi (vì về hưu rồi mới hớn mà đi chơi chứ lị!), người viết đã thấy nhiều cặp bố lão cãi nhau hoặc giận hờn nhau thấy bất mệt!

Bà nào cũng than thở “ông chồng của tui sao bây giờ kỳ quá, ăn nói không dịu dàng, galant như lúc trước nữa”. Ông thì than: “bà vợ của tui hay cầm rơm hoai”.

Chuyện không có gì là quan trọng, thế mà người viết cũng thấy nhiều cặp hục hặc với nhau. Thật lãng

nhách! Đi du lịch là để tìm sự vui vẻ, thanh thản tâm hồn, chứ giận hờn, cãi vã nhau, thôi thì thà ở nhà ôm “người tình mặt chữ nhật” (ý nói máy điện toán, tivi đấy) còn thú vị hơn, Bạn đồng ý chứ?

Phu quân của người viết đôi lúc cũng yêu hoa cẩm chướng màu tím nên đôi lúc cũng làm cho người viết khổ tâm không ít. Chàng ít nói, tính tình trầm lặng và là người miền Nam “môt trăm phần trăm” nên rất dễ “nổi nóng” mỗi khi có chuyện không vừa ý. Đôi lúc chàng đưa ra những ý kiến hay thốt những lời nói làm người viết phải hết hồn, bực mình và nhức đầu.

Người viết còn nhớ “Phản ứng Fight or Flight” mà ta gọi là “Phản ứng chiến-hay-chạy” trước một sự kiện nào đó” của môn tâm lý học mà người viết học ở “đại học trường làng PCC ” ngày trước.

Ngày xưa còn trẻ tuổi và chưa hiểu Đạo, người viết thường chọn phản

úng "Chiến" trong những cuộc tranh cãi với chàng và người khác. Bây giờ, tuổi "không còn trẻ nữa" và hiểu Đạo nên người viết chọn phản ứng "Chạy" đi tìm ly nước lạnh uống cho hạ hỏa hay im lặng bỏ đi nơi khác cho an chuyện chứ hơi đâu mà cãi hoài, mệt quá! Thế là chàng không còn đối thủ để "khẩu chiến" nữa thì cuộc chiến sẽ chấm dứt ngay và hòa bình sẽ đến. Phê re!

Người viết tuy thích màu tím thơ mộng nhưng lại không yêu và không thích trồng hoa cẩm chướng màu tím trong vườn tí nào vì hoa này tượng trưng cho sự lảm cẩm và chướng khí của con người, cả nam lẫn nữ. Còn bạn thế nào?

Người viết thành thật xin lỗi quý ông lẫn quý bà nào đã lỡ yêu hoa cẩm chướng màu tím nhé. Xin hãy yêu hoa hồng, hoa lan, hoa sen hay các loài hoa khác xinh đẹp hơn để cho đời còn một chút gì dễ thương. Mong lắm thay! Smile!

Xin mượn lời khuyên của Thầy Thích Tánh Tuệ qua bài viết và bài thơ dưới đây để làm kết luận cho bài tâm tình hôm nay của người viết, Bạn nhé.

Kính cảm tạ công đức Thầy Thích Tánh Tuệ.

Nếu Không Tu Tâm

Bạn hỏi Phật ngày nào tốt; Phật sẽ hỏi xem ngày nào tâm bạn có bình yên? Nếu không tu tâm mình thì không thể sống những ngày tháng bình thản. Cuộc đời giống như một cái cặp da, khi cần dùng thì mới lấy, khi không dùng thì bỏ nó ra; lúc cần bỏ xuống thì lại không bỏ, giống như mang theo hành lý nặng trĩu, không thể tự tại. Những năm tháng của cuộc đời có hạn, vậy nên nhận sai, tôn trọng, bao dung thì mới có thể bình thản, buông bỏ mới có thể tự tại!

- Nỗi căm là tối kỵ của tu hành, là đốt cháy rừng công đức của mình - Nếu không sửa đổi tính xấu này, thì vô luận là một ngày có niệm bao nhiêu bộ kinh, có thuyết bao nhiêu lần Pháp, thì bạn cũng không thể ra khỏi tam giới. Phát cáu là biểu hiện của vô minh, chính là không minh bạch.

NGÀY BÌNH YÊN

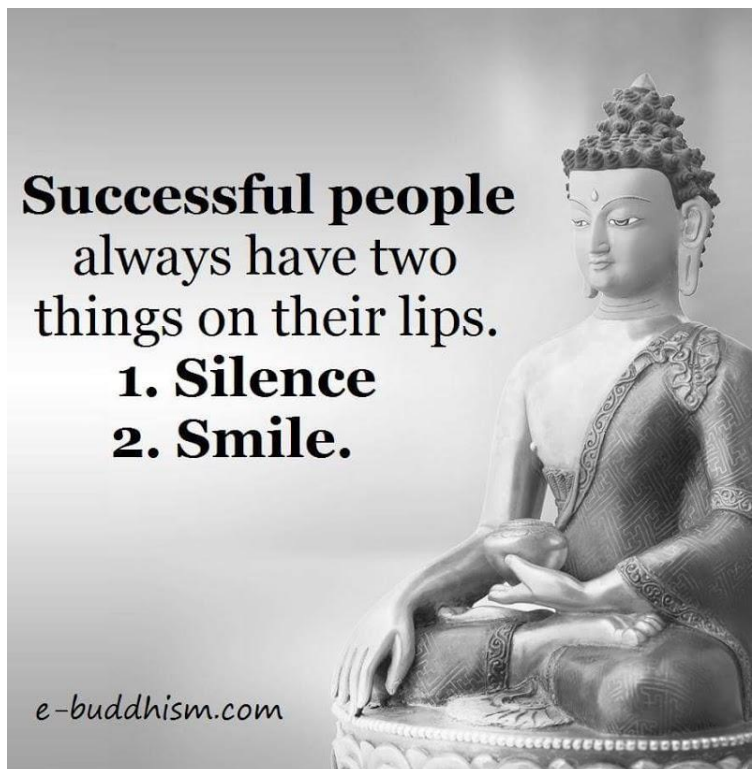
Trong tâm không có bình yên
Vì em nói giận đã quen bao ngày
Làm cho dậy sóng trần ai
Làm cho hờn tủi bao ngày đó thôi

Lòng không bình thản nữa rồi
Vì mình bực tức thốt lời vô minh
Để cho cái ác về mình
Tâm mình xấu xí, hết tình ấm êm

Lòng không vui, mắt dịu hiền
Vì mình mang nặng, bình yên đâu còn
Để cho thân luôn mãi mòn
Vì nợ gánh vác luôn còn nặng hơn

Lòng mình sẽ thấy cô đơn
Vì không ai muốn gánh cơn khổ vào
Thân tâm sẽ phải chao đảo
Nên ai cũng muốn... không vào, mà ra

Tránh xa cơn táp phong ba
Làm cho khổ nạn đẩy qua lòng mình
Biết rõ thế, mà sao mình
Còn có phạm lỗi, đau mình, khổ ai

Tại sao biết mình làm sai
Mà còn cố phạm, đập gai góc rồi
Đón đau, máu chảy một hồi
Thấy xót đau quá, lở rồi vết thương

Vết thương đó chẳng bình thường
Chính là Kinh Phật dẫn đường con đi
Để con sám hối những gì
Mình làm trầy trụa, đau đi thân mình

Mai này bỏ tội khi khinh
Vì quên lời dạy về tình thế nhân
Lời Phật dạy đã bao lần
Khổ đau rồi biết cân phân lỗi lầm

Hạnh phúc là sự nấy mầm
Trong niềm đau khổ tự tâm hiện về
Hạnh phúc là lối đi về
Khi mình thấy rõ lối về với tâm

Biết tha thứ, biết lặng thâm
Quên đi nỗi khổ, vết thâm sẽ mờ
Là thật sự, chẳng là mơ
Khò đau, hạnh phúc, hai bờ tử sinh..

Như Nhiên- Thích Tánh Tuệ

(Diệu Tuyên thiền thi phẩm Thích Tánh Tuệ trang 1460)

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi-MCTN421-ORTB 835-6618)

AI NGƯỜI, AI NGỘM?

(Thành kính tri ân QUÂN LỰC VNCH)

*

Bè tôi giỏi để phò vua, giúp nước
Người lính khôn yêu tổ quốc, thương dân
Đâu bắt nhân đem bán dân dần dần,
Đâu bắt nghĩa quê hương đem dâng ngọm.

Ngọm với ngọm muốn trông người mới gớm!
Trông ra gì thì đã rõ tiếng tăm
Cần chi chờ Hoa, Lá, Trái trăm năm
Người hóa ngọm mới được nằm* ghé đàng.

Nằm nhóp nháp, ngọm ngu ngơ, ngó ngẩn
Đã bắt nhân đâu nhìn nhận nghĩa, nhân

TÌNH NHƯ MÂY BAY

Kìa làn mây trắng lững lờ bay
Tìm ai quen lạ nắng vàng ngây
Tìm ai nào thấy, tình như mộng
Héo hắt tim sầu chút nợ vay!

Ta đợi chờ em hết tháng ngày
Sáng chiều ngơ ngẩn ngắm mây bay
Tình ta con nước hay mây xám
Qua cầu nước chảy tình phơi phai...

Bâng khuâng hư ảo nhớ nhung đầy
Ly rượu cầm tay vui với ai
Em nào hay biết tình tôi đây
Gởi gió mây trời giấc mộng say...

Khôn ngoan chi bọn bạo chúa gian thần
Chúng chắc chắn vùi thân trong hố thẳm.

Con Cái: cảm*, sinh ra không bông ẵm
Ai vỗ về? Ai giáo dục, ừ ê?
Chỉ lẽ mề cảm đất “đỏ”, bỏ bê
Ngợm trông ngợm sao ra người, thử hỏi?

Ai mới NGỤY mà cãi chày, cãi cối?
Ai nét người? Ai rõ ngợm bại, tòi?
Ai no say? Cả nước đói dân tòi!
Ai chiến đấu? Ai thua? **Ai thắng cuộc?**

Ai rước giặc? **Ai diệt thù, bảo quốc?**
Ý Nga, 8 tháng 6.2018.

*Tại sao **nằm**? Nếu VC “**ngồi**” ở những chức vị quan trọng may ra còn làm được gì cho dân, đảng này một khi ôm được thẻ đảng lên được ghế nào thì chúng chỉ mở phong bì hồi lộ ra rồi **nằm dài mà ăn** không chịu xuống, cho đến khi nội bộ thanh trừng nhau thì tên nọ mới hất tên kia xuống để cho đồng bọn lên thay thế.

*Ngợm: người ngu ngốc

*Cảm: đem cảm xuống đất như đem 1 khúc cây đi trồng

AI BẰNG MÌNH?

*Biển Tình êm ả hai ta
Bơi hoài chưa mỏi. Nhẫn nha vợ chồng
Bao giờ tát cạn biển Đông
Lại tìm dòng đời Lạc Hồng đầu thai.
Kiếp này mình chẳng bằng ai?
Anh ơi! Thú thật: hiếm ai bằng mình!*
Á Nghi, 6 tháng 6.2018

KHI NGƯỜI LÍNH LÀM VIỆC

Lính không áo thụng tự vái,
Quân phục gọn gàng lon, đai!
Lính không hòa theo điệu trái,
Lính đẹp nằm vùng Cộng gài,

Lính này thật đáng tin cậy
Thấy Cộng là ra tay ngay
Như xưa, trần sơn, bình hải
Giữ cờ vàng ngạo nghệ bay!

Lính ở khắp nơi, nước Mỹ

Chiều nay tuyết đỏ trắng trời mơ
Lòng tôi giá lạnh đến bao giờ
Xa xôi nơi ấy em hờ hững
Giá buốt tình tôi giữa lạnh lùng.

Tôi nhìn bông tuyết bay nhớ ai
Hôm ấy mây giăng màu nắng phai
Em thẹn thùng nhìn tôi khẽ nói
Tình ta thương mãi chẳng hề voi...
Phạm Thị Minh-Hung

HƯƠNG ĐẠO SINH QUÂN ĐỘI

Dân Hương Đạo gốc nhà binh*
Việt gian làm sao lừa phỉnh
(Nhất cử, nhất động bị rình)
Phân minh làn ranh Quốc, Cộng!

Quê hương giặc ngoài, thù trong
Nơi nào cũng thù địch đổng
Người lính nào chẳng xao lòng
Khi mà biển Đông dậy sóng.

Gian nào ngoài tầm tấn công
Những người nhìn xa, trông rộng,
Từng giới kích Tây, dương Đông
Ngày xưa chiến trường điều động.

Giữ vững lập trường Quốc Gia,
Dọn dẹp sạch sẽ thiên Cộng.
Hương Đạo Sinh hoài không già
Trái tim lúc nào cũng trẻ!
Ý Nga, 7 tháng 6.2018

SỢI TÓC YÊU

Tóc đã bạc phai, những sợi tóc khô,
Để tôi buồn mỗi khi tay cầm lược,
Dầu ô liu, dầu dừa tôi chải mượt,
Tình yêu này từng sợi tóc nâng niu.

Xin tóc hãy ngoan ở lại với tôi,
Tôi chải nhẹ mái tóc thưa sợi mỏng,
Sợi tóc yếu mềm làm tôi cảm động,
Theo thời gian những sợi tóc cũng già.

Tóc vô tình khi tôi vẫn thiết tha,
Hãy ngủ trên vai, hãy nằm trên áo,
Mùi nước hoa thơm tôi còn nhớ đây,

Tô đẹp trang sử HÁT Ô (H.O.)
Đánh tiếp giặc bằng thể tiến
Nhắc hậu thế giữ cơ đồ.

Quân nhân (chưa cựa) chịu khó
H.O. khác hẳn với Hồ,
Cộng Đồng cần là lính có
Không hề từ chối vòng vo.
Ý Nga, 5 tháng 6.2018

QUÂN NHÂN CHƯA HỀ CỰU

Quân số không còn bổ sung,
Địch quân vẫn còn phải đung,
Chiến trường đầy giặc trùng trùng,
Người lính bị cướp mất súng!

Ngày nào còn có Cộng Đồng,
Còn Cộng vẫn còn phải chống!
Ý chí sẽ hơn số đông
Lính không trùn mền mơ mộng!

Hậu duệ vẫn đang lắng nghe
Việt Cộng không thể xâu xé
Tạp thể với tách tách sè
Lính già nhưng tim còn trẻ.

Âm thầm chiến đấu nơi nơi!
Quê hương lính không bỏ mặc
Dặn trẻ ghi khắc đời đời
Những trang sử hùng cùng nhắc.
Ý Nga, 3 tháng 6.2018

YÊU ĐỜI HAY YÊU NGƯỜI?

Nói như chim chích chòe,
Tay múa may nhậm lệ
Càng nghe càng khó chê,
Trông như thời trai trẻ.

Hỏi han nghe nông nản
Mình anh tuần này khỏe,
Ánh mắt vui chứa chan,
Nhờ gì cũng sốt sắng.

Anh ơi! Đang yêu gì?
Chuyện chi tràn tâm trí
Mà quên đường đang đi
Để kèn ai âm ỉ?

Giữ giùm tôi trong tóc một mùi hương.

Có một thời tay là lược là gương,
Tay chải tóc tay rẽ đường ngoi lệch,
Mái tóc ngày ấy gội bằng bồ kết,
Có cả mùi tay mẹ gội hôm nào.

Có một thời trong nắng gió xôn xao,
Khi bước chân tung tăng trên đường dốc,
Gió thổi toai bời đầu không mũ nón,
Tóc rối tung bay đẹp cả trời chiều.

Khi bước chân buồn con dốc đìu hiu,
Tôi qua con dốc, qua thời tuổi trẻ,
Nắng hôm nay không là mùa nắng cũ,
Trách làm chi sợi tóc rụng xuống đời.

Những sợi tóc yêu đã vội quên tôi,
Mỗi sợi đi không một lời từ biệt,
Thương tóc lắm mà tôi không giữ được,
Tóc đã trở về một cõi hư không.

Mái tóc hao dần cùng với tháng năm,
Tóc ở lại như tình anh ở lại,
Rời một mai sợi tóc này thân ái,
Khi chia lìa sẽ rụng xuống tay anh.
Nguyễn Thị Thanh Dương
(June 2, 2018)

CHUỖI THƠ THIỀN VỊ

(Viết ngoài vườn)

TRÀ THIỀN TRÊN VÔNG... ÀU Ơ

*Trà sen khói tỏa thơm lừng
Tâm rời tạp niệm, môi bung nụ cười
Đời người tựa chiếc lá rơi
Sáng còn xanh mượt, chiều rời nhân gian.*

*Trà sen từng ngậm mệnh mang
Bên trong tĩnh lặng, nắng vàng tươi reo
Màu trà hổ phách trong veo
Tâm viên, ý mã... chợt vèo theo mây.*

*Trà sen bên gốc sồi cây
Gió lay thoáng chốc hồn cài cõi thơ
Trà thiền trên vông... âu ơ
Hương trà khói tỏa xóa mờ huyễn hư
Cái Tâm trở lại chân như.*

*Chúm chúm sáng màn đêm,
Lạc quan nổi cộm cộm.
Yêu đời hay yêu em
Mà lời vui dí dỏm?
Hôm nay thay cốc cần
Bằng cười vui hí hửng?*

-Con bệnh thôi dữ dần
Đời tươi như hoa nở!
Á Nghi, 2 tháng 6.2018

VỀ CÙNG ĐỒNG ĐỘI

(Thành kính tưởng niệm những CHIẾN SĨ VNCH sau khi ra khỏi tù VC đã chết trên đường vượt biển.)

*
“Old soldiers never die!”
Thống Tướng Douglas MacArthur
*

Trời xanh xanh, nước trong xanh
Chung quanh toàn nước mà anh khát thèm
Thuyền trôi tràn, sóng không êm
Lắc lư cô độc, ngày đêm bồng bênh.

Vợ con chết giữa mộng mênh,
Mẹ già thủy táng dập dềnh nhấp nhô
Trại tù anh chẳng chết khô
Đi! Trong uất hận cơ đồ ngã nghiêng
Lênh đênh giữa biển, tâm nguyên
Kiếp sau đẹp sạch tà quyền man di!

Hồn treo lơ lửng quân kỳ
Thấy bao đồng đội uy nghi đứng chờ
Đồng sanh, đồng tử bên bờ
Hạ Lào, Bình Giả dựng cờ tự do.

Một đời khổ hạnh, rũi ro;
Một đời ngán ngủi, cam go trùng trùng.
Chiến trường đi đủ bốn vùng
Thương ơi phút cuối: tao phùng trên cao.

Kiếp sau, kiếp nữa, kiếp nào
Anh còn muốn được sinh vào Việt Nam?
Ý Nga, 1 tháng 6.2018

QUÉT TÂM

*Nhân gian quét rác chổi cùn
Thiền sư quét bụi tay vung phát trần
Còn ta thì chẳng ngại ngần
Quét Tâm xua cái phù vân dính đầy
Bụi và rác hốt nhiên bay.*

NGẮM HOA

*Lấy tâm hữu ngã ngắm hoa
Vẫn còn thương/ghét với là chê/khen
Là còn phân biệt nhị nguyên
Vô tâm vô ngã ưu phiền lánh xa
Ngắm Hoa đích thật là Hoa.*

TỪ ĐÂU?

*Nói đi! Chân Lý từ đâu?
Từ tâm buông xả, dứt câu mâu lời
Thì ra Chân Lý ở nơi
Không hai chẳng một, chung đôi dung hòa
Như Trăng tỏa khắp hằng hà.*

CĂN CƠ

*Bên trong vô niệm vô lời
Giống như khay bạc tuyết rơi rơi đầy
Bên trong ngăn kệ dựng xây
Thiền sư khô cổ... bụi dày dính keo
Căn cơ khế hợp... như bèo.*

NGÓN TAY

*Ngón tay chỉ: đó kia trăng!
Lung linh tỏa sáng không gần không xa
Trăng treo lơ lửng bên hoa
Rạng ngời dáng nguyệt la đà thắm say
- Này trăng xin hỏi: là ai?
Hốt nhiên trăng biến vào mây... đâu rồi!*

*Ngón tay trơ giữa đất/trời
Văng trăng, vạc nước bỗng vui... vui dân
Đáy hồ mát hút bóng trăng
Không trăng. Không nước... hiện Chân Tâm kia!*

*Ngón tay bật chóc đứt lia
Thì ra **Chân Lý** như tia chớp loè
Ngón từ điên đảo... im khe.*

Kiều Mộng Hà
June 02-2018

Yêu Tiếng Nước Tôi...

“Từ khi mới ra đời

“Mẹ hiền ru những câu xa vời
“À ơi...”

Bà ngoại sinh mẹ tại nhà bảo sanh Ngô Liên đường Trần Quang Khải, Tân Định. Sau này mỗi lần có dịp dẫn mẹ và cậu Hai đi ngang nhà bảo sanh ngoại thường chỉ tay vào tòa nhà cho biết “Má sanh hai đứa trong này” Cụ của con, mẹ chồng của ngoại, đưa ngoại vào nhà sanh khi ngoại chuyển bụng. Ông ngoại chỉ xuất hiện sau khi mẹ đã được cắt rốn, tắm rửa sạch sẽ, bọc tã áo thơm tho. Ông ngoại mặc quân phục thẳng nếp, mang giày nhà binh còm cộ vào thăm mới biết vợ mình sinh con gái và đặt tên cho mẹ.

Ngày còn bé mỗi lần đi ngang nhà bảo sanh Ngô Liên mẹ thường thả hồn dật mộng khi lớn lên mẹ sẽ lấy chồng, sẽ vào nhà bảo sanh sinh con, và sau khi “đi biển mò côi một mình” sẽ có một ông mặc quân phục oai vệ tươi cười bước vào ngắm nghía tác phẩm của hai người. Không có trí tưởng tượng dồi dào phong phú nào báo cho con bé hay mơ mộng hão huyền biết rằng mẹ sẽ sinh con bên kia bờ đại dương tại nhà thương Kaiser ở Hayward, California. Rằng bố không đợi đến lúc con sạch sẽ thơm tho mới xuất hiện mà đích thân đưa mẹ vô nhập viện theo ngày giờ đã định sẵn với bác sĩ để “thúc” con ra đời. Rằng bố ở lại chia sẻ với mẹ từng nỗi nhọc nhằn hơn hai mươi tiếng đồng hồ, và là người được chiêm ngưỡng dung nhan như mèo ướm của con trước cả mẹ. Trong chín tháng cưu mang con mẹ vẫn hằng mong con “xí được” cái mũi cao Tây phương của bố, ngờ đâu đến lúc con chào đời bố lại phải thông tin cho mẹ biết “Thúy này, nó hưởng cái mũi (tẹt dí) của em!”

Trí mơ mộng trẻ thơ của mẹ từ ngày còn bé cũng đã khẳng định sẵn rằng tất cả những gì mẹ được đón nhận thời thơ ấu sẽ được lập lại cho con của mẹ một cách nguyên thủy trọn vẹn: tình thương bao la, sự giáo huấn nghiêm ngặt, lời ru ngọt ngào, tiếng nói thiết tha... Mẹ ôm chặt con vào lòng cất tiếng sẽ ru:

“Ừ ơ ví dầu cầu ván đóng đinh
“Cầu tre lắc lẻo gập ghềnh khó đi
“Khó đi mẹ dẫn con đi
“Con đi trường học, mẹ đi trường đời”

Con có hiểu không mà con cứ cựa quậy cái đầu bé xíu chỉ bằng nắm tay còn móp mép các góc cạnh vào ngực mẹ, dụi dụi có vẻ rất bằng lòng. Con lớn lên trong sự nuôi dạy chăm sóc của ngoại và bố mẹ. Tiếng Việt, tiếng Anh, ngôn ngữ nào cũng súc tích từ ngữ yêu thương, cũng dồi dào cách tỏ tình trìu mến. Khi mẹ ôm con ngồi cạnh ngoại mình sử dụng tiếng Việt. Con bập bẹ kêu “Bà Wai”, biết trả lời “Mẹ đi làm” khi ai hỏi mẹ đâu, biết chỉ tay vào đèn Noel sáng lóng lánh trước nhà kêu “bong bóng”. Khi bố mẹ âu yếm con mình dùng tiếng Anh. Con hát thuộc lòng bài “I love you, you love me” của chú khủng long Barney cho bố mẹ nghe. Năm con lên năm mẹ dẫn con đến trường Pioneer Elementary vào học lớp mẫu giáo. Năm con lên sáu mẹ đưa con đến trường Hòa Bình nhập lớp vỡ lòng Việt ngữ.

Ngày đầu tiên đến trường Hòa Bình con mặc áo đầm đẹp, mang vớ dài trắng, diện giày “keng”, tung tăng theo mẹ vào lớp. Sau buổi họp phụ huynh đến lớp đón con mẹ sững sốt nghe thầy hiệu phó mách: “Này, con bé của chị hay khóc nhè đấy nhé!” Con đi trường Mỹ còn nhỏ tuổi hơn mà con có khóc nhè đâu! Hóa ra trong lớp chỉ có mình con mang hai dòng máu, hai di sản ngôn ngữ và văn hóa trong người. Tất cả các em khác đều có cha mẹ người Việt nên từ bé chỉ sử dụng duy nhất tiếng Việt ở nhà. Phần con chỉ biết trả lời “Con tên gì, mấy tuổi” nhưng đến các câu hỏi khác con lúng túng, hãi sợ, rồi òa khóc một cách ngon lành giữa lớp!

Bố mẹ xin phép nhà trường cho bố vào lớp ngồi cùng để “hỗ trợ tinh thần” con. Trong xã hội Mỹ bố tài giỏi hơn người nhưng vào lớp Mẫu giáo Việt ngữ bố vấp và hơn ai. Bố lúng túng nhồi nhét tâm thân hộ pháp của mình vào bộ bàn ghế nhỏ xíu đóng cho các em năm sáu tuổi. Bố cố gắng nhồi nhét các nguyên âm, phụ âm Việt ngữ trúc trắc xa lạ vào trí nhớ đã bảo hòa, phùng mang trọn mắt đọc ‘a, e, ê, o, ô, ơ ... sắc, huyền, hỏi, ngã, nặng’ cùng với con. Về nhà ôn bài con giúp bố đánh vần “bờ e be, bờ ê bê”. Con cười giọng đọc ngọng nga ngọng nghịu của bố nên cảm thấy mình “chì” hơn bố nhiều.

Bố con hủ hỉ cùng nhau “dồi mài kinh sử” suốt năm cho đến ngày lễ mãn khóa. Con nghe đọc tên mình thì te te bước lên sân khấu đứng thộn mặt ra cùng với các bạn. Thầy hiệu trưởng, cha xứ, quý vị đại diện cộng đoàn đọc những bài diễn văn hoa mỹ nhắc nhở các em học sinh phải luôn cố gắng duy trì ngôn ngữ nước nhà, bảo tồn văn hóa dân tộc, tiếp nối lịch sử bốn ngàn năm văn hiến... để đừng thẹn mặt giông giống Lạc Hồng. Con nghe tai này chạy tọt sang tai kia, cứ đứng đực ra như ông phỗng đá trên diễn đàn. Đến lúc nhà trường xướng danh con lãnh phần thưởng hạng nhất lớp mẫu giáo cả bố mẹ lẫn ngoại đều sững sốt không ngờ! Trên đường về bố mẹ hết lời khen ngợi con yêu của bố mẹ được đứng đầu lớp. Con trố mắt ngỡ ngàng: “Ừa, vậy à?” May mà cô giáo không nghe được chứ nếu không chắc phần thưởng sẽ bị cúp mất đây con ạ!

Từ số vốn “ba, be, bi” khiêm nhượng con tập tễnh bước lên lớp một. Số học sinh quá đông không đủ chỗ ngồi nên “học sinh danh dự” là bố phải rút lui. Có được lối thoát đường đường chính chính bố thở phào nhẹ nhõm! Mỗi chủ nhật con một mình thui thủi vào lớp. Mẹ biết con ước gì được ngủ nướng buổi sáng Chủ nhật, được xem Tivi trả thù suốt trong tuần bị cấm đoán, không phải dậy sớm tắm rửa ăn uống, chuẩn bị sách vở, ôn bài để đến trường... Con biết thân biết phận rằng từ mười hai giờ trưa đến ba giờ chiều ngày chủ nhật là giờ phút “bất khả xâm phạm”. Được ai mời sinh nhật, họp mặt, hòa nhạc con đều phải từ chối hoặc xin phép đến muộn sau giờ học. Con uất ức vì “bị mất quyền công dân” nên rên rỉ đòi ngoại đi theo ngồi với con, cho con cầm tay ngoại mân mê suốt từ nhà đến trường để vơi bớt nỗi niềm đau khổ. Mẹ thương tình treo mỗi lơ lửng dụ khi khi tan lớp cho con đi nhà sách Borders xem sách uống trà, đi Petco mua cá về nuôi, thu xếp với chú Anthony cho con ghé nhà cu Mark chơi để an ủi phần nào cực hình ngày chủ nhật.

Tiếng Anh con ngày càng thông thạo lưu loát còn ngược lại ngôn ngữ Việt ngày càng trở nên bí hiểm hơn đối với con. Con đánh vần ra rả một cách máy móc nhưng bắt đầu chấp nói vắn Anh vào vắn Việt:

“Ba đi ra đi vô
“Đo đự vì xa nhà...”

làm ngoại cũng phải bật cười ngán ngẫm cho “con Mỹ con” của bố mẹ. Ngày xưa khi học nói tiếng Anh mẹ nê mê đủ cả các dấu sắc, huyền, hỏi, ngã, nặng vào cho đậm đà gia vị. Còn con bây giờ đọc tiếng Việt thì quảng tuốt các dấu đi cho đời thêm đơn giản. Con nghe ngoại và mẹ nói chuyện khi hiểu không khi không, mà hình như tâm hiểu biết của con có một sự tính toán chọn lựa rất khôn ngoan. Khi nào sai bảo việc gì thì luôn luôn: “Con không hiểu”, “Con không biết”, nhưng nếu ngoại kể hôm nay đi chợ mua được quà bánh gì thì lập tức “Á, cho con ăn với!”. Con bắt đầu vá víu những lỗ thủng trong tiếng Việt nghèo nàn của mình bằng cách dặm thêm tiếng Anh khi nói chuyện với ngoại, ví: “Bây giờ ngoại đã là công dân Mỹ rồi, ngoại phải nói tiếng Anh mới được!”

Trong nhà bắt đầu có lối giao tiếp mới nửa nạc nửa mỡ, hỏi bằng tiếng Việt nhưng được trả lời bằng tiếng Anh. Dầu gì thì những mẫu đối thoại “Mỹ Việt đề huề” này cũng giúp cho bố đỡ phần lạc lõng: chỉ cần chú ý theo dõi năm mươi phần trăm câu chuyện bằng tiếng Anh từ “phe ta” bố cũng có thể tự suy đoán ra gần hết mọi chuyện, chứ nếu mẹ con bà cháu mình chỉ đầu toàn tiếng Việt với nhau thì hóa ra bố lại bị bỏ rơi hoàn toàn. Ba người đánh một, chẳng chột cũng què mà, cũng tội nghiệp cho bố chứ.

Áy vậy mà cuối năm lớp một con vẫn được lãnh phần thưởng hạng nhì, vượt hẳn sự mong ước của mẹ. Khi gọi các học sinh ưu tú lên lãnh thưởng thầy Uyển chơi một màn phỏng vấn đột suất trên sân khấu. Cu cậu hạng nhất trong lớp con được thầy ban cho câu hỏi:

- Hôm nay em mặc áo màu gì, quần màu gì?

Cu cậu trả lời ngon lành:

- Em mặc áo màu trắng, quần màu xanh nước biển.

Mẹ ngồi dưới này mà tim đập bộp bộp. Con của mẹ giỏi đánh vần như vẹt chứ nói chuyện tiếng Việt còn “mỏi tay” quá mà, làm gì nặn ra nổi một câu trả lời đàng hoàng gãy gọn. May sao đến phiên con có lẽ thầy biết tông “con Mỹ con” ăn nói còn lúng ba lúng búng nên nhẹ tay cho một câu “cứu bò”:

- Trong lớp mình có học từ ngữ “cười ha hả”, em thử diễn tả cười ha hả là như thế nào cho mọi người biết.

Ui chao, lại một phiên hú hồn thoát nạn!

Làm sao giúp cho cóc của mẹ mở miệng được nhỉ? Ngày xưa mẹ học tiếng Việt tự nhiên dễ dàng như ăn cơm, uống nước, hít thở khí trời, như con mẹ học tiếng Anh trên đất Mỹ ngày nay. Ừ phải đấy, con bé sinh tại nhà bảo sinh Ngô Liên được nuôi nấng dạy dỗ trên đất Việt, nơi mọi người thấm nhuần “mẹ hiền ru những câu xa vời” từ tấm bé. Còn con bé sinh tại nhà thương Kaiser không hề biết đến một quốc gia nhỏ hình cong chữ S bên kia bờ Thái bình dương, nơi mọi người sử dụng một thứ tiếng nói thanh thoát trầm bổng như nhã nhạc du dương. Con vất vả lúng túng học tiếng Việt trên đất Mỹ cũng như mẹ bị vương vấp khi học tiếng Anh trên đất Việt, cổ cong mồm cong lưỡi phát âm những từ ngữ xa lạ của một dân tộc mà mình chưa hề diện kiến.

Bao nhiêu năm xa gia đình sang xứ người lập nghiệp mẹ chắt chiu dành dụm chẳng dám về thăm nhà. Nay thì mẹ long trọng hứa sẽ đưa con về thăm quê cha đất tổ của mẹ cho con biết cội nguồn. Con nghiêm nghị “chỉnh” mẹ rằng mẹ thì “về thăm” Việt Nam chứ con chỉ là “đi thăm” mà thôi. Ngồi máy bay hơn hai mươi tiếng đồng hồ con háo hức bồn chồn không hề chớp mắt, liên tục hỏi mẹ bao giờ đến nơi, bao giờ mẹ cho con đi xem cây dừa. Bước xuống phi trường con choáng váng với cái nóng nung người, hoa mắt nhìn xe cộ điên đảo ngược xuôi. Con hoảng sợ bị bao nhiêu người xúm lại vò đầu bẹo má, rộn rã hỏi thăm hàng tràng tiếng Việt con chẳng hiểu đâu là đâu. Nửa đêm con mớ ngủ bật dậy, đầu ướt đẫm mồ hôi, ôm ngoại khóc nức nở “Cho con về lại Union City đi, xứ sở này không phải của con!”

Ấy vậy mà chỉ ít hôm sau con “nhập gia tùy tục” một cách ngon lành. Sáng thức dậy dện nguyên “ba la ma” chễm chệ bước sang vỉa hè thím Hai ngồi bệt xuống xoi phở. Trưa theo anh Trứ chị Thúy An ra công viên đánh đu, tu sửa đậu nành ướp đá, mút cà rem cây. Chiều đến ngóng cậu Hai đi làm về nhảy phóc lên xe Honda ôm lưng cho cậu chở đi một vòng.

Ngày nào mẹ cũng sốt ruột thăm dò xem “người Việt thâm lặng” đã mở miệng chưa hay còn phải thì thào vào tai mẹ bằng tiếng Anh nhờ thông dịch lại dùm. Thủy và Trang con dì Thanh rất thích xúm xít chơi với con nhưng cứ than phiền với mẹ:

- Dì Thúy! Dì Thúy biểu nó nói tiếng Việt đi. Sao nó không nói gì hết vậy?

Mẹ bật cười:

- Nó đâu có biết nói đâu con!

Ngày mợ Hai tuyên bố “sắp cải lộn được rồi đó em” cũng là ngày mẹ con bà cháu chuẩn bị khăn gói ra về.

Sau mùa hè con lại trở lại đời sống Mỹ, xem Tivi, giao tiếp với thầy cô bạn bè toàn bằng tiếng Anh. Về nhà con huyền thuyên kể lại cho bố mẹ nghe những mẩu chuyện đầu cua tai nheo xảy ra tại trường bằng tiếng Anh, nghe bố mẹ giảng bài ở trường cho con cũng bằng tiếng Anh. Bao vốn liếng tiếng Việt thu thập trong mùa hè trôi tuột đi như nước chảy lá môn. Mỗi lần mẹ gọi về Việt Nam thăm nhà cậu mợ Hai đều bảo gọi con ra nói chuyện. Con vờ trùm chần ngủ hay chui xuống gầm bàn trốn chẳng chịu ra.

Mẹ phục lẫn vợ chồng bác Bắc tập cho Việt Anh, Việt Mỹ nói tiếng Việt rành rẽ đến độ hai bác giảng bài cho con cũng bằng tiếng Việt rồi để cho các con mình tự chuyển sang tiếng Anh viết vào vở nộp cho thầy cô. Đúng là không hổ danh con của giảng sư Việt học tại đại học Berkeley! Ngày con nghỉ học mẹ thu xếp với hai bác cho con ngồi xe điện theo mẹ đi làm buổi sáng rồi thả con xuống trạm nơi có hai bác đón sẵn để con chơi cả ngày với Việt Mỹ. Chiều về mẹ đón xe qua trạm gần nhà hai bác “bốc” con về. Ngồi trên xe mẹ hớn hờ hỏi con: “Hôm nay con chơi với Việt Mỹ có nói tiếng Việt nhiều không?” Con trả lời tinh bơ: “Làm gì có. Tụi con nói tiếng Anh không à!” Kỳ vọng của mẹ lại tan vèo như mây khói!

Lên lớp hai Việt ngữ con càng vất vả chật vật với những vắn ngược trúc trắc trong sách. Mẹ cho con đọc đi đọc lại bao lần vẫn sai. Mẹ bắt con viết đi viết lại bao lần vẫn đầy lỗi. Con bực tức, chán nản, cầu nhàu, cự nự, tìm đủ cách sinh sự với mẹ mỗi lần hai mẹ con ôn bài. “Mẹ phải ngồi sang bên này cho gần con, không được ngồi bên kia...” “Mẹ đọc nhanh lên đi chứ, sao chậm như rùa bò vậy?”... “Mẹ phải đợi con viết hết bài rồi mới được nhắc chữ sai, không được nhắc ngay tại chỗ...” Con vụng vằng khi bị sửa lỗi, luôn mang thầy con ra không chế mẹ: “Mẹ không biết, thầy con bảo phải viết là “tắt mắt” chứ không phải là “thắc mắc”, phải viết “ăm tằm” chứ

không phải “âm thầm” v.v..” Mỗi lần xem các bài viết trong lớp của con mẹ đau lòng khi thấy những từ Việt đơn giản được con “Mỹ hóa” một cách ngon lành: “thịt thà” biến thành “tịt tà”, “rau thơm” thì phết luôn thành “rotung”! Những bài kiểm tra chính tả của con thật xứng đáng được liệt vào những hiện tượng “only in America”:

“Vi cảm nặn
“Chú bị cảm
“Cô ăm tằm
“Chăm shock chú...”

Con đi “vấn kế Khổng Minh” với dì Julia và được dì bày vẽ phải kiên nhẫn thăm dò đường đi nước bước, đợi cho hội đủ cả các yếu tố “thiên thời, địa lợi, nhân hòa” thì hẵng chộp lấy thời cơ. Một hôm nhân mẹ vui cười hơn hờ vì con đạt điểm cao ở trường Mỹ con thỏ thẻ xin mẹ cho con nghỉ học tiếng Việt. Đang tươi như hoa mẹ bỗng sa sầm mặt lại, nghiêm nghị nhắc nhở cho con biết rằng mẹ có thể cho phép con nghỉ học đàn, nghỉ học bơi, nghỉ sinh hoạt hướng đạo, nhưng không bao giờ mẹ cho phép con bỏ học tiếng Việt! Mẹ lo con mẹ bị “mất gốc” nên nhất định bắt ép con cho bằng được. Cô Cẩm ở Việt Nam đọc thư mẹ thở than liền sột ruột viết sang: “Nên nhớ là con mày có đến hai cái “gốc” lận đấy, gốc Mỹ của bố nó và gốc Việt Nam của mày. Đừng mắng nó mất gốc mà tội nghiệp nó.” Bác sĩ Woo thì nghiêm giọng cảnh cáo mẹ: “Bà phải ép buộc nó ngay từ bây giờ mới được. Bây giờ nó khóc lóc oán trách nhưng sau này nó sẽ nhớ ơn bà. Cứ nhìn tấm gương tây liếp của tôi đây. Bây giờ tôi hối tiếc ngày xưa không chịu học tiếng Hoa thì đã quá muộn rồi!”

Cuối năm lớp hai con không được lên lớp, phải ngồi lại một năm nữa. Điều này mẹ cũng đoán trước qua những bài kiểm, bài thi trong lớp, qua những thành tích “lời tôi lểck thểck”, “ngốc ngéck ngờ ngéck”... của con. Cô Linh tiệm bánh cũng đã căn dặn mẹ từ đầu: “Cứ cho tụi nó vô “ngồi” đi, “ngồi” hết năm này qua năm khác, “ngồi” tới bao giờ “thấm” thiết kỹ thì lên lớp khác. Học trường Mỹ mười hai lớp chứ học trường Việt có sáu lớp thôi, mỗi lớp “ngồi” hai ba năm đâu có sao!”

Ấy vậy mà mẹ cũng xót xa thâm cho con của mẹ, sợ con ở lại lớp xấu hổ, sợ con mang mặc cảm không nhá nổi tiếng Việt nên buông trôi mọi cố gắng. Phải chi mẹ là bà tiên có phép nhiệm màu, vung chiếc đũa thần trong giấc ngủ say nồng để khi con bừng tỉnh dậy bỗng chốc thông lầu lưu loát. Đã bốn năm ỉ ạch con mẹ vẫn chưa “thoát nạn mù chữ”. Đường còn dài đằng đẵng, không biết con có đi đến đích được không. Không biết mẹ còn củng cố ngôi vị “bà mẹ độc tài” được bao lâu. Càng ngày con càng lớn, càng muốn tách khỏi sự đặt đẽ khổng chế của mẹ. Mẹ không muốn con sinh ra ghét bỏ tiếng Việt chỉ vì bị mẹ ép buộc quá mức, để rồi sau này lớn lên con nhớ mãi không quên những ngày chủ nhật hắc ám nặng nề.

Ngày con còn bé mẹ đã từng mát ăn mát ngủ vì những “vấn nạn trầm kha” như làm sao tập cho con biết ngồi bô, biết bỏ tả, làm sao cho con bỏ bú tay... Bây giờ nghĩ lại mẹ không khỏi buồn cười cho cái tật hay lo vớ vẩn của mình. Nay thì mẹ canh cánh bên lòng không biết làm sao cho “con tôi yêu tiếng nước tôi”. Ước chi năm mười năm sau nhìn lại ngày này mẹ được hãnh diện tự hào cho “cô gái Việt” của mẹ và lại được dịp tự cười cho cái tật hay lo của mình.

“Khó đi mẹ dẫn con đi,
“Con đi trường học, mẹ đi trường đời”

Gắng lên nhé con yêu của mẹ!

Thúy Messegee

(Viết cho con gái yêu Cassandra Thúy Ái của bố mẹ.)